№ 245. Sobota, 17 (29) Listopada 1873. № 245.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rs.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się
5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W niedzielę, 18 (30) listopada, — św. Płatona mucz.
W poniedziałek, 19 listopada (1 grudnia), — św. Awdia.
We wtorek, 20 listopada (2 grudnia), — św. Georgia dekap.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 45; zach. o godz. 3 min. 51.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 16 (28) Listopada 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	741.1	+ 4.6	100	południowy.
1	740.2	+ 5.6	97	poł.-zachodni.
9	741.0	+ 5.0	95	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W niedzielę, 18 (30) listopada, — św. Andrzeja ap.
W poniedziałek, 19 listopada (1 grudnia), — św. Elżbiety bis.
We wtorek, 20 listopada (2 grudnia), — św. Bibianny panny.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 2 1/2.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Na zasadzie artykułów 10 i 17 obowiązujacej obenie Ustawy 24 maja 1870 r. o żeńskich gimnazjach i progimnazjach Ministerstwa Oświecenia Publicznego, dyrektor gimnazjum męzkiego, — a gdzie niema takowego, nadzorca etatowy miejscowej szkoły powiatowej, jest członkiem z urzędu Rady Kuratorskiej żeńskiego gimnazjum lub progimnazjum, pod prezydencją którego znajduje się Rada Pedagogiczna i któremu powierza się główne kierownictwo pod względem instrukcyjnym i wychowawczym.

Tymczasem w niektórych miastach, gdzie znajdują się żeńskie gimnazja i progimnazja Ministerstwa Oświecenia Publicznego, a niema gimnazjów męzkich, istnieją już i mogą być otwierane w przyszłości progimnazja męzkie i szkoły realne, nad inspektotów i dyrektorów których, na zasadzie pomienionego prawa, powinni być przekładani w kierowaniu miejscowem wychowaniem żeńskiem nadzorcy etatowi szkół.

Zważywszy, że inspektorowie progimnazjów i dyrektorowie szkół realnych, jako posiadający wyższe w porównaniu z nadzorcami etatowemi szkół powiatowych wykształcenie, z większym pożytkiem mogli by uczestniczyć w sprawach zakładów żeńskich, niż nadzorcy etatowi i że przy mającem nastąpić w niedalekiej przyszłości przekształceniu szkół powiatowych na miejskie, temi ostatniemi będą zawiadywali inspektorowie-nauczyciele a nie nadzorcy etatowi, Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego uznał za konieczne wnieść najpoddanniejsze przedstawienie o dozwolenie powierzania obowiązków wymienionych w art. 10 i 17, Ustawy z dnia 24 maja 1870 roku, w razie nieznajdowania się w danej miejscowości gimnazjum męzkiego, inspektorom progimnazjów męzkich i dyrektorom szkół realnych, i tylko w razie nieistnienia takowych w miejscach znajdowania się gimnazjum lub progimnazjum żeńskiego, poruczania pomienionych obowiązków nadzorcom etatowym szkół powiatowych, a po przekształceniu tych ostatnich — nauczycielom-inspektorom szkół miejskich.

Najjaśniejszy Pan, na wprowadzenie w wykonanie tych propozycij Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia Publicznego, 8 października roku bieżącego, Najmiłościwiej zezwolić raczył.

—

* Według uchwały Komitetu Ministrów, Najwyżej zatwierdzonej 12 października roku bieżącego, dozwolono określony przez Ustawę „Towarzystwa Czarnomorskich kąpieli w m. Eupatorji" sześciomiesięczny od daty zatwierdzenia Ustawy (23 marca 1873 roku), termin do zapisów na akcje Towarzystwa, przedłużyć do 1 listopada roku bieżącego.

Zarazem, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej 20-go czerwca roku bieżącego uchwały Komitetu Ministrów, Ministerstwo Finansów dozwoliło wykreślić z liczby wymienionych w uwadze 1-ej do § 1 Ustawy Towarzystwa Czarnomorskich kąpieli założycieli, następujące osoby: de Lagramatika, Mangubi, Martina, Ajwazę i Podgorodnikowa.

—

* Według uchwały Komitetu Ministrów, Najwyżej zatwierdzonej 12 października roku bieżącego, dozwolono określony przez Ustawę Towarzystwa do urządzenia w St. Petersburgu rynków prywatnych trzymiesięczny od daty zatwierdzenia Ustawy termin do wniesienia pierwszej opłaty na akcje, przedłużyć o trzy miesiące, to jest do 18 listopada roku bieżącego, z zastrzeżeniem, ażeby po tym terminie, nie było dopuszczane dalsze przedłużanie.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny, w Liwadji:

1) 4 listopada r. b., awansowani zostali: z junkrów-podchorążych na chorążych, kończący kurs nauk w szkołach junkierskich 1-ej kategorji: St. Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka Wilhelma III *Bogucki*; 25 Smoleńskiego pułku piechoty imienia jenerał-adjutanta hrabiego Adlerberga 1-go *Morozienko*; uwolniony został ze służby, z powodu interesów familijnych, porucznik 7 Żmudzkiego pułku grenadjerów imienia Arcyksięcia Franciszka-Karola *Żdanowicz* — w stopniu sztabs-kapitana.

2) 5 listopada r. b., przetranzlokowani zostali: sztabs-kapitan St. Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka Wilhelma III *Gripenberg* i sztabs-kapitan Keksholmskiego pułku grenadjerów imienia Cesarza Austrjackiego *Godenhelm* — obydwaj do 23 brygady artylerji w stopniu poruczników.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, o urzędnikach cywilnych, w Liwadji, 4 listopada r. b., awansowany został, za wysługę lat, referent Zarządu suwałkskiego gubernjalnego naczelnika wojennego, sekretarz gubernjalny *Fleisch* — na sekretarza kolegjalnego, z starszeństwem od 2 sierpnia 1873 roku; przyjęty został do służby, wolnopraktykujący lekarz *Tosio* — na młodszego lekarza 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza; przetranzlokowany został, nadetatowy młodszy urzędnik lekarski przy Departamencie Lekarskim Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, lekarz *Paporotski* — na młodszego lekarza 6 Głuchowskiego pułku dragonów imienia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Aleksandry Józefówny.

—

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej 14-go czerwca 1868 roku uchwały Komitetu Ministrów i zgodnie z wnioskiem Rady Głównego Zarządu do Spraw Prasowych, 13 listopada r. b., Minister Spraw Wewnętrznych

ADMIRAŁ
J. F. KRUSENSTERN.

Dnia 6 (18) listopada r. b. odbyło się w Petersburgu poświęcenie pomnika wzniesionego na cześć admirała Krusensterna; kamień węgielny pod ten pomnik założony był w 1870 roku, 8 listopada, w stuletnią rocznicę urodzin znakomitego marynarza, którego pamięć pozostanie na zawsze drogą narodowi ruskiemu. Czerpiemy przy tej sposobności niektóre szczegóły biograficzne z wydanej niedawno broszury pod tytułem: „Admirał J. F. Krusenstern, pierwszy żeglarz ruski naokoło świata."

....Krusenstern, marynarz z powołania, miał wprawdzie szczupły zakres działalności, lecz poświęcił wszystkie swe usiłowania dla osiągnięcia celu wskazanego przez Piotra Wielkiego i podyktowanego mu przez jego genjusz, dla dobra Rosji. Już przed Krusensternem flota ruska zyskała chwałę, lecz nie miała jeszcze nigdy sposobności żeglowania po za obrębem wód europejskich. Krusenstern wytknął sobie zadanie obznajmienia jej z oceanem, podniesienia jej znaczenia w oczach mocarstw morskich, rozwinięcia przymiotów właściwych marynarzom ruskim i zniewolenia ich do nabycia doświadczenia i wiadomości, któreby uczyniły ich zdolnymi do dokonywania z powodzeniem jak najrozleglej obmyślanych przedsięwzięć na morzu. Osiągnął on ten cel za pomocą trzech środków. Zbogacony doświadczeniem nabytem podczas 6-letniego żeglowania swego na morzach Indyj i Chin na okrętach wojennych angielskich, Krusenstern złożył rządowi w roku 1799 projekt wyprawy morskiej, która miała z następstwem czasu nadzwyczajną dla floty ruskiej doniosłość. Celem bezpośrednim tej wyprawy było znalezienie drogi najdogodniejszej dla dowozu żywności do kolonij należących do Rosji na brzegu północno-zachodnim Ameryki. Do owego czasu można było dostać się do nich nie inaczej, jak przez pustynie Syberji; komunikacja przeto Rosji z jej kolonjami, połączona była z ogromnemi trudnościami i wymagała znacznych wydatków. Krusenstern zaproponował dostarczać kolonjom wszystkiego, czego one potrzebowały, drogą morską, zapomocą skierowania się naokoło przylądka Horn. Plan jego zależał na tem, ażeby też same okręta, które będą przeznaczone do utrzymywania komunikacji z kolonjami, przewoziły następnie, po swej podróży tamtędy, do Kantonu produkta kolonij, futra, które były przedmiotem handlu z Chinami. Też okręta miały potem wracać do Europy, naokoło przylądka Dobrej Nadziei, z ładunkiem towarów chińskich.

Wybór tego kierunku drogi przedstawiał oczywiście znaczne korzyści dla handlu Rosji z Chinami i kolonjami. Lecz nie na tem zależał cel główny wyprawy. Myślą zasadniczą tego planu było danie flocie ruskiej możności nabycia znacznego doświadczenia przez rozszerzenie zakresu jej działalności. Wyprawa przedsięwzięta była dla tego, ażeby raz, w przejeździe, okazać całemu światu flagę ruską i dokonać kilka odkryć; miała ona posłużyć jako pierwszy krok do przyszłych podróży naokoło świata. Krusenstern chciał zyskać dla Rosji prawo do zajęcia miejsca w rzędzie wielkich mocarstw morskich. Chciał on dowieść czynem, którego sam się podejmował, że flota nasza była w możności dopominania się o takie prawo. Zamiar powzięty przez Krusensterna wydawał się wówczas tak dalece trudnym, że marynarze najdoświadczeńsi dawali radę naglącą, ażeby osada złożona została z majtków nie ruskich, lecz angielskich. Gdyby Krusenstern usłuchał był tej rady, byłby zmuszony zrzec się celu głównego swego przedsięwzięcia, i żegluga naokoło świata, którą zamierzał odbyć, byłaby utraciła swą doniosłość i nie przyniosłaby pożytku ani Rosji, ani jej flocie. Lecz Krusenstern znał wartość majtków ruskich, wiedział, czego można się po nich spodziewać i żądać od nich, i stawiał ich nie tylko narówni z majtkami angielskimi, lecz nawet wyżej od nich. Z zdaniem tem dawał się on zawsze słyszeć i z następstwem czasu.

W kilka lat później projekt Krusensterna przyszedł do skutku. W roku 1803 okręta powierzone jego dowództwu przysposobiły się do wyprawy dalekiej i długiej i odpłynęły z Kronsztadu jak raz w sto lat po założeniu przez Piotra Wielkiego Petersburga i jego fortu Kronsztadu. Wybór tej chwili był wprawdzie dziełem trafu, lecz przyznać należy, że trudno było obchodzić w sposób godniejszy stuletnią rocznicę istnienia stolicy, przeniesionej nad brzeg morza dzięki wieszczej myśli, natchnionej poglądem odgadującym przyszłość. Czyż można było lepiej uczcić pamięć wielkiego Cesarza, jak zapomocą tej wypadkowej i skromnej uroczystości odpłynięcia wyprawy morskiej, która była pierwszym krokiem do przedsięwzięcia odpowiadającego ze wszech miar najgorętszym jego życzeniom.

Po upływie trzech lat, Krusenstern wrócił z swej żelugi naokoło świata i przywiózł bogate nabytki wiadomości naukowych. Można było wywołać wtedy cień wielkiego Cesarza i powiedzieć doń: „Patrz, jak wyrosło dziecię twoje, ciesz się niem i bądź dumny na widok twojego dzieła!" Dzięki przenikliwości swego genjuszu, wielki przekształciciel przewidział, że niezbędnem jest dla jego floty żeglować na dalekich morzach, i wiadomo, że w ostatnich latach swego życia zamierzał posłać wyprawę na morza Indij, lecz że zgon jego przedwczesny przeszkodził urzeczywistnić ten projekt. Dokonana przez Krusensterna żegluga naokoło świata, urzeczywistniła za panowania Aleksandra I życzenie Piotra Wielkiego. Podróż ta dała w Rosji początek dalekim wyprawom, które odbywały się odtąd perjodycznie, przyczem okręta udawały się na Ocean Spokojny. Zwiększała się stale w ten sposób liczba doświadczonych oficerów floty ruskiej. Sprawozdanie Krusensterna z jego wyprawy przetłómaczone zostało wkrótce na wszystkie języki europejskie i stało się dziełem, którego zalety ocenione były nie tylko przez ludzi specjalnych, lecz także przez cały świat ukształcony. Narówni z jego sprawozdaniem z żeglugi naokoło świata, stoi jego atlas Oceanu Spokojnego, do którego dołączone są pamiętniki hidrograficzne, ważne zarówno dla jeografji i dla żeglugi morskiej. Ażeby ocenić pracę jego jak należy, przypomnieć sobie trzeba, jakiemi mógł on posługiwać się materjałami. Materjały te, niedostateczne i sprzeczne pomiędzy sobą, były błędne wówczas nawet, gdy były dostarczane przez kapitanów okrętów kupieckich, posiadając bowiem wadliwe przyrządy pomiarowe, wykazywali oni błędnie szerokość i długość jakiej znanej już wyspy, której nie mogli rozpoznać, tak, iż chełpili się z nowego odkrycia. Potrzeba było posiadać ogrom wiedzy, ażeby sprostować te materjały, ułożyć z nich całość systematyczną i poddać je krytyce ostrej i gruntownej. Marynarze wszystkich narodowości przyznają jednomyślnie wielką usługę, jaką Krusenstern wyświadczył nauce przez ogłoszenie drukiem swoich pamiętników hidrograficznych. Dzięki tej pracy, był on pierwszym marynarzem ruskim, który cieszył się w Europie znaczną powagą naukową. Najznakomitsi innych krajów żeglarze, jak Ross, Parry, Franklin, Dumond-D'Urville, korespondowali z nim i korzystali z światłych rad jego. Obudzona przez Krusensterna dążność do badań morskich, nie poprzestała na pierwszej podróży. Mniej znane wyprawy Gołowina, Kotzebuego, Bellingshausena, Liedkego, Wrangla i niektórych innych, dały świetne rezultata, i rzec można teraz, że flota ruska posiada swoją literaturę, z której ma prawo być dumną.

Trzeci okres działalności Krusensterna obejmuje ostatnie lata jego życia; okres ten jest również płodny w skutki, jak i dwa pierwsze. Cesarz Mikołaj I mianował go w roku 1826 dyrektorem morskiego korpusu kadetów. Trudno było znaleźć człowieka godniejszego do zajęcia tego stanowiska.

Piotr Wielki nie mógł poświęcać całych dziesiatków lat na kształcenie swoich oficerów, długotrwała bowiem walka z Karolem XII stawiała go w trudnem położeniu; niezbędnymi mu byli marynarze zdolni do działania natychmiastowego, okoliczność zaś ta zniewalała go do przyjmowania do swojej służby cudzoziemców, holendrów i duńczyków; Katarzyna II była również zmuszona do powierzania dowództwa nad swoją flotą cudzoziemcom, wśród których admirał Greig zajmuje bezspornie pierwsze miejsce. Lecz w interesie floty ruskiej, Cesarzowa nie poprzestała na tych środkach. Porozumiała się ona z rządem angielskim co do posyłania pewnej liczby marynarzy ruskich na sześć lat, dla pełnienia służby na okrętach angielskich.

W charakterze dyrektora korpusu morskiego, Krusenstern nie mógł poprzestać na trzymaniu się dawnego trybu. Byłby on poczytał sobie za ujmę dla swych obowiązków, gdyby nie starał się o podniesienie poziomu tego zakładu i danie mu możności zadość uczynienia wymaganiom jak najściślejszym. Powierzeni mu młodzi ludzie powinni byli otrzymać, zdaniem jego, takie wychowanie, ażeby przy pomocy samych-li uczniów tego zakładu, flota ruska mogła odtąd poprzestawać na własnych siłach pod względem naukowym i wojskowym i nie potrzebowała pomocy zagranicznej. Korpus morski został zreorganizowany radykalnie. Nauka została lepiej uorganizowana i zastosowana do postępów powszechnych społeczeństwa. Wykład przedmiotów specjalnych, dotyczących marynarki, powierzony był naturalnie najuczeńszym i najlepszym oficerom marynarki, podczas gdy do wykładów nauk pomocniczych, jak to: matematyki, fizyki, astronomji i t. d., Krusenstern powołał profesorów uniwersytetu i członków akademji nauk, którzy wszyscy prawie bez wyjątku cieszyli się sławą europejską. Krusenstern zaprowadził w korpusie morskim, z zezwolenia Cesarza Mikołaja, klasę specjalną oficerską, która zasługuje na wzmiankę. Klasa ta utworzona została z najzdolniejszych kadetów, którzy awansowali na oficerów i którzy po ukończeniu kursu nauk, poświęcali trzy lata na naukę wyższej matematyki, kursu obszerniejszego taktyki, astronomji i fizyki, i w ogóle wszystkich nauk niezbędnych dla marynarza. Zima poświęcona była na naukę, w lecie zaś odbywały się ćwiczenia praktyczne. Ci z pomiędzy uczniów, którzy po ukończeniu tego kursu dodatkowego, złożyli egzamin przepisany, przechodzili do służby rzeczywistej w stopniu lejtnanta. Flota zyskiwała w ten sposób corocznie kontyngens oficerów posiadających gruntowne wykształcenie naukowe. Wielu z pomiędzy nich piastowało z następstwem czasu wysokie urzędy i byli użytecznemi i odznaczającemi się sługami Rosji. Gdy Krusenstern, w bardzo już podeszłym wieku, wynurzył życzenie złożenia godności dyrektora korpusu morskiego kadetów, Cesarz przykomenderował go do Swojej Osoby. Ten rzadki zaszczyt dowiódł, jak wielkie znaczenie Monarcha przywiązywał do tego człowieka i jak cenił jego zasługi.

uznał za właściwe zabronić sprzedaż pojedyńczych numerów gazety *Golos*.

—

* Minister Spraw Wewnętrznych, 27 października r. b., udzielił upoważnienie do otwarcia kas pożyczkowych i oszczędności:

1. W gminie Zabrodzie, w powiecie Radymińskim, w gubernji Warszawskiej.
2. W osadzie Myszyńcu, w powiecie Kolneńskim, w gubernji Łomżyńskiej.

—

* *Departament Dochodów Niestałych.* Przy zastosowaniu w praktyce Najwyżej zatwierdzonych 16 czerwca roku bieżącego przepisów o detalicznej sprzedaży trunków w St. Petersburgu, powstała kwestja, czy należy wymagać, aby sklepy kwartowe, którym dozwolona jest sprzedaż trunków tylko do wyniesienia, miały podobnie jak szynki, nie mniej jak dwa wyjścia na ulicę.

Po przedstawieniu tego, Minister Finansów raczył uznać, że sklepy kwartowe, wyłączone, stosownie do artykułu 25 pomienionych przepisów, od obowiązkowego umieszczania ich w pokojach, mających nie mniej jak 16 sażeni kwadratowych, mogą być otwierane i w niewielkich lokalach, nie przedstawiających nawet możności urządzenia dwóch wyjść i że pod względem rodzaju swego handlu, pomienione sklepy podobne są do składów wódek, prowadzących handel także tylko na wyniesienie i niepodlegających pomienionemu warunkowi. W obec tego i opierając się na punkcie V Najwyżej zatwierdzonej 16 czerwca 1873 r. uchwały Rady Państwa, którą Ministrowi Finansów poruczono rozstrzyganie kwestij, mogących powstać przy zastosowaniu pomienionych przepisów, Minister Finansów uznał, że otwieranie sklepów kwartowych może być dopuszczane i w takich lokalach, które mają tylko jedno wyjście na ulicę.

O powyższem, Departament Dochodów Niestałych podaje do wiadomości publicznej.

—

* *Departament Telegrafów.* Linja telegraficzna pomiędzy Duszetem a Guduarem, w skutku ziemnych zawałów, utworzonych z powodu deszczów ulewnych, uszkodzona została od 7 listopada.

Wywołane przez to uszkodzenie skierowanie depesz naokoło, było przyczyną nieuniknionego opóźnienia korespondencji kaukazkiej, o czem podaje się do wiadomości publicznej.

—

* W № 94 „Zbioru Postanowień i Rozporządzeń" za 1873 rok są zamieszczone:

Najwyższy rozkaz, 14 października 1873 roku, o połączeniu rewirów rekruckich mieszczan miasta Syzrania, w gubernji Symbirskiej, w jeden ogólny rewir.

Doniesienia Ministra finansów do Senatu Rządzącego:

24 października 1873 roku. O zmianie niektórych §§ Ustawy Kronsztadzkiego Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności.

6 listopada. O ustanowieniu Dawytkowo-Matwiejewskiej kasy pożyczkowej i oszczędności.

Dokończenie Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich. [1])

81) Antoniemu *Saskiemu*, spadłemu z etatu Wójtowi Gminy Rządowej Opoczno, za 23-letnią służbę, rs. 36 z funduszów Skarbowych.

82) Marji-Izabelli z Kaszniców *Jaworskiej*, wdowie po Radcy Kolegjalnym Ludwiku-Karolu Jaworskim, Pomocniku Naczelnika Powiatu Końskiego, oraz ich pięciorgu dzieciom, a mianowicie: Jadwidze-Ludwice-Józefie, Józefowi-Pawłowi Wincentemu, Ludwikowi-Bernardowi, Marji-Teresie i Zofji-Agnieszce-Dorocie, za 25-letnią służbę Jaworskiego, rsr. 250 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

83) Tadeuszowi *Gałdziewiczowi*, b. Burmistrzowi m. Bakałarzewa, za 34-letnią służbę, rsr. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

84) Aleksandrowi *Szczygielskiemu*, spadłemu z etatu Burmistrzowi zamienionego na osadę m. Stoczka, za 30-letnią służbę, rsr. 100 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rs. 40 z tychże funduszów.

85) Agnieszce z Stanisławskich *Trąbczyńskiej*, wdowie po Djonizym Trąbczyńskim, b. Strzelcu Leśnictwa Gostynin, oraz ich dwom córkom: Marjannie i Juljannie, za 23-letnią służbę Trąbczyńskiego, rsr. 12 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a mianowicie: rs. 7 kop. 50 dla wdowy i rs. 5 dla córek.

86) Aleksandrowi *Koźmińskiemu*, spadłemu z etatu Tłumaczowi Kancelarji Przybocznej Zawiadującego b. Zarządem Finansowym w Królestwie Polskiem, za 23-letnią służbę, rsr. 120 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, również rsr. 120 z tychże funduszów.

87) Feliksowi *Tomaszewskiemu*, b. Młodszemu Leśniczemu Leśnictwa Samsonów, za 35-letnią służbę, rs. 187 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

88) Konstantemu *Bilczyńskiemu*, spadłemu z etatu Ekspedytorowi Kantoru Pocztowego Gubernialnego w Kielcach, za 30 letnią służbę, rs. 175 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rs. 70 z tychże funduszów.

89) Władysławowi *Chlipalskiemu*, spadłemu z etatu Urzędnikowi do pisma b. Wydziału Dóbr Rządowych Rządu Gubernialnego Lubelskiego, za 21-letnią służbę, rsr. 48 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, również rsr. 48 z tychże funduszów.

90) Bartłomiejowi *Czopowi*, b. Strzelcowi w Leśnictwie Olkusz, za 35-letnią służbę, rsr. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

91) Józefowi *Lipińskiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Referentowi b. Wydziału Dóbr Rządowych Rządu Gubernialnego Radomskiego, za 25-letnią służbę, rsr. 187 kop. 50 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, również rsr. 187 kop. 50 z tychże funduszów.

92) Marjannie z Pawłowiczów *Chachólskiej*, wdowie po Franciszku Chachólskim, b. Strzelcu w Leśnictwie Radzice, za 35-letnią służbę jej męża, rs. 16 kop. 87 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

93) Zofji z Kopciów *Auguścik*, wdowie po Andrzeju Auguściku v. Augustyniaku, b. Strzelcu w Leśnictwie Przedbórz, za 24 letnią służbę jej męża, rs. 7 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

94) Andrzejowi *Golczewskiemu*, b. Strażnikowi w leśnictwie Zwoleń, za 30-letnią służbę, rsr. 37 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

95) Leopoldowi *Kafarskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi dochodu tabacznego, za 29-letnią służbę, rsr. 45 z funduszów Skarbowych.

96) Janowi *Górskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi dochodu tabacznego, za 20-letnią służbę, rsr. 30 z funduszów Skarbowych.

97) Szymonowi *Zawistowskiemu*, spadłemu z etatu Strażnikowi dochodu tabacznego, za 31-letnią służbę, rsr. 7,5 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

98) Wojciechowi *Ungierowi*, spadłemu z etatu Strażnikowi dochodu tabacznego, za 35-letnią służbę, rs. 112 kop. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

99) Ludwikowi *Kobierzyckiemu*, spadłemu z etatu Starszemu Podrewizorowi dochodu tabacznego, za 30-letnią służbę, rsr. 180 z funduszów Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu, rs. 72 z tychże funduszów.

100) Edwardowi *Pławskiemu*, b. Pisarzowi Magazynu Solnego w Skurczy, za 31-letnią służbę, rsr. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

101) Kacprowi *Opasińskiemu*, b. Stróżowi Magazynu Solnego w Dobrzykowie, za 27-letnią służbę, rsr. 18 kop. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

Artykuł 2. Wypłata pensij i dodatków w artykule poprzedzającym wyszczególnionych, zarządzoną być ma stosownie do przepisów zawartych w Ustawach i Postanowieniach na wstępie powołanych.

Artykuł 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, Komisji Emerytalnej, oraz Władzom do których to należy, poleca się.

w Warszawie, dnia 26 października (7 listopada) 1873 r.

Namiestnik,
Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) Hr. *Berg*.

Dyrektor Kancelarji Namiestnika,
Tajny Radca (podp.) *Czestilin*.

[1]) Patrz Nr. 244 *Dzien. Warsz.*

—

* Przez postanowienie Siedleckiej Izby Skarbowej, z 10 listopada r. b., oficjalista kancelaryjny Petrokowskiej Izby Skarbower Stanisław *Toczyski*, mianowany został oficjalistą kancelaryjnym wydziału dóbr rządowych tejże Izby.

—

* Naczelnik sekcji wydziału kas Suwałkskiej Izby Skarbowej Aleksy *Gawryłow*, decyzją zarządzającego Izbą, mianowany został 6 listopada buchalterem rozchodowo-buchalteryjnej sekcji tegoż wydziału.

—

* *Bank Polski* podaje do powszechnej wiadomości, że odtąd **pożyczki na zastaw cukru rafinowanego i mączki cukrowej**, oddawanych Bankowi na zastaw i składanych w magazynach bankowych: w Warszawie pod № 1600*c* i w Łodzi pod № 626, wydawane będą w stosunku dwóch trzecich ($^2/_3$) wartości zastawu, według taksy, a pod takież zastawy, składane w prywatnych składach przy cukrowniach, w stosunku połowy wartości zastawu; jak również, że poczynając od 1 (13) grudnia r. b. 1873 **od towarów** znajdujących się w bankowych magazynach w Warszawie pod № 1600*c*, **koszta asekuracji od ognia** pobierane będą w zniżonym stosunku po 10 kopiejek od 100 rubli, (t. j. $1^{00}/_0$) za trzy miesiące. 6,855.

Najpoddanniejsze sprawozdanie z zarządu Stadninami Rządowemi za rok 1872.

(*Dalszy ciąg* [1]).

Wyścigi koni zaprzęgowych

odbywały się w 21 punktach. Ubiegało się 170 koni, z tych 93 (w r. 1871, także w 21 punktach, stawało do popisu 178 koni, z których 102 uzyskało nagrody) przyznane zostały nagrody Stadnin Rządowych w ilości 3,830 rs., oraz z ofiar: szlachty liflandzkiej 140 rs. i korespondenta zarządu głównego Stadnin Rządowych z gubernji twerskiej, Jakowlewa, 25 rs.

Godniejsze uwagi rezultaty wyścigów koni w zaprzęgu były następujące:

a) W Dorpacie, w lecie, cztery konie (ogier i trzy klacze), z ktorych dwa rasy estońskiej, jeden po ogierze rasy ardeńskiej i po klaczy estońskiej i jeden rasy mięszanej ruskiej i estońskiej, wiozły po 280 pudów oprócz wagi wozu wynoszącej 21 p. 3 f., na dystansie 150 sążni, i wszystkie cztery uzyskały jednakowe nagrody.

b) W Grodnie, w lecie, włościanina Tomasza Konstantynowicza, klacz kasztanowata 6-letnia, chowu domowego, wiozła 238 pudów na dystansie 345 sąż.

c) W Archangielsku, w zimie, włościanina Aleksandra Samyłowa, klacz skaro-gniada 7-letnia, chowu domowego, wiozła 234 pudy na dystansie 385 sąż.

d) W Symbirsku, w lecie, włościanina Teodora Jasinowa, klacz kasztanowata, chowu domowego, 5-letnia, wiozła 231 p. na dyst. 232 sąż.

e) W Jelizabetgrodzie, w lecie, włościanina Grzegorza Kowalewa, klacz kara 5-letnia, chowu domowego, wiozła 221 p. na dyst. 104 sąż.

f) W Rewlu, w lecie, właściela folwarku Saggad-Jurra Teippasa, klacz kasz. 6-letnia, chowu domowego, wiozła 220 p. na dyst. 345 sąż.

g) We wsi Chrienowem, w lecie, mieszczanina woroneżskiego, przemieszkującego we wsi Wierchotiszance, ogier siwy 6 letni, z własnego stada, wiózł 216 p. na dyst. 295 sąż.

Trzecia wystawa Wszechrosyjska w Moskwie.

Z Najwyższego zezwolenia Waszej Cesarskiej Mości, we wrześniu roku zeszłego odbyła się w Moskwie trzecia wystawa Wszechrosyjska koni, która była urządzona i dla której wyznaczono nagrody kosztem oszczędności uzyskanych w budżecie zarządu stadnin.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy dał i tym razem na wystawę 17 koni wyprodukowanych w własnem stadzie. Uwaga zwracana przez Jego Cesarską Wysokość co do budowy koni wierzchowych i zwłaszcza roboczych, oraz zamiłowanie w hodowli koni, jest najlepszym przykładem dla innych właścicieli stad.

Zdaniem biegłych, członków Rady zarządu głównego i znawców-miłośników, przysłane na trzecią wystawę Wszechrosyjską, konie były lepsze od tych, które znajdowały się na dwóch poprzednich wystawach, co dowodzi, że skład koni polepsza się w państwie, zwłaszcza rasy roboczej, na użyteczność której Wasza Cesarska Mość raczyliście wskazywać niejednokrotnie. Do rezultatu tak pożądanego doszliśmy dzięki Najwyżej upoważnianym nagrodom pieniężnym corocznym dla wystaw gubernjalnych.

Przyczynę wysokich cen koni w ogólności i sprzedanych tym razem na wystawie Moskiewskiej w szczególności, upatrywać należy nie w braku koni w Rosji, lecz w dobrych ich przymiotach w porównaniu z poprzedniemi, ceny bowiem niedobrych koni nie podniosły się. Z stadnin rządowych nie przyprowadzono właściwie koni na wystawę; lecz niektóre z koni zrodzonych w tych stadninach i sprzedanych z powodu nadmiaru ich liczby, były wystawione przez właścicieli prywatnych i uzyskały nagrody za dobre przymioty krwi i budowy, pomimo iż biegli oceniali konie ściślej niż za lat poprzednich.

Przyprowadzono 224 koni. Tak znaczna liczba świadczy o spółczuciu dla wystawy ze strony właścicieli stad, z których wielu przyprowadziło swoje konie kosztowne zdaleka, pomimo że mogły one uledz w drodze niebezpieczeństwu.

Z Najwyżej udzielonej sumy 25,000 rub., oszczędzonej na budżecie w ciągu trzech lat, biegli przyznali nagrody w ilości 12,600 rub., 7 złotych, 1 srebrny i 69 bronzowych medali, oraz 31 listów pochwalnych. Oprócz tego rozdano włościanom, tytułem zapomogi za przyprowadzenie koni, 640 rub. Reszta sumy pomienionej wydaną została na urządzenie domu skarbowego i samej wystawy. Zgromadzenie st. petersburgskie gospodarzy wiejskich udzieliło za poprawę rasy koni wiejskich roboczych: 1 złoty, 4 srebrne i 5 bronzowych medali.

Coroczne wystawy koni.

a) *Wierzchowych* odbywały się w 9 punktach, do których przyprowadzono 110 koni i 59 koniom udzielono nagrody w sumie 5,900 rs., w tej liczbie 3 medale złote po 100 rub. każdy od zarządu głównego Stadnin Rządowych, 300 rub. z sum wojskowych wojska dońskiego i 200 rub. ofiarowanych przez księcia Druckiego Lubeckiego, oprócz tego 13 koniom udzielono listy pochwalne. (W roku 1871 przyprowadzono do 10 punktów 119 koni i udzielono 61 koniom nagrody w sumie 6,800 rub.)

b) Konie *robocze* przyprowadzono do 32 punktów. Było tam koni ogółem 1,288, z których 509 uzyskało nagrody w sumie 7,977 rsr., w tej liczbie 15 medali srebrnych, z których 14 od zarządu głównego Stadnin Rządowych, po 10 rsr. każdy, oraz jeden, jak również 5 bronzowych, od Towarzystwa ekonomicznego liflandzkiego, bez oznaczenia ich szacunku; oprócz tego 20 koniom przyznano listy pochwalne. (W roku 1871, do 29 punktów przyprowadzono 1,369 koni, z których 507 uzyskało nagrody w sumie 8,295 rs.)

W liczbie nagród za najlepszych reproduktorów koni wierzchowych i roboczych, figuruje suma 1,579 rsr., pochodząca z ofiar od właścicieli stad i korespondentów zarządu Głównego Stadnin Rządowych, tudzież od ziemstwa stawropolskiego w gubernii samarskiej i od szlachty liflandzkiej, która to suma włączona została do ogółu nagród udzielonych za konie wierzchowe i włościańskie.

W roku 1872 brało udział w wyścigach oficerskich, amatorskich, żokiejskich, stepowych i włościańskich, jak również w wyścigach kłusowych, w wystawach rozmaitego rodzaju i w popisach zaprzęgowych z ciężarami ogółem 2,679 koni.

Udzielono nagród za sumę 187,992 rs. 65 kop.

W sumie tej 187,992 rs. 65 kop. było: a) od Waszej Cesarskiej Mości i Najjaśniejszej Pani oraz od Rodziny Cesarskiej 7,900 rs.; b) od rządu 98,128 rs., w porównaniu z rokiem 1871 więcej o 9,258 rsr., z których 7,000 rsr. na wyścigi oficerskie i 900 rsr. na nagrody za wyścigi kłusowe w Petersburgu i Moskwie; c) od Towarzystw zachęty, tudzież z zakładów i podpisów 68,803 rs. 65 kop., w porównaniu z rokiem 1871 więcej o 4,649 rsr. 70 kop.; d) ofiarowanych przez szlachtę i osoby prywatne 13,161 rs,, więcej o 2,110 rs. 50 kop.

Rozporządzenia co do wyścigów koni.

1. Na wstawienie się wice-prezesa Towarzystwa wileńskiego wyścigów i korespondenta zarządu głównego, Ursyn-Niemcewicza, ażeby oficerom kawalerji i artylerji konnej, jak również wszystkich wojsk kozackich i nieregularnych, dana była możność wypróbowania siebie i swoich koni dla Najwyżej zatwierdzonych wyścigów na wyznaczone przez Rodzinę Cesarską nagrody w sumie 7,000 rub., w Carskiem-Siole corocznie, w lipcu, Rada zarządu głównego zezwoliła, ażeby we wszystkich wyścigach z przeszkodami na nagrody zarządu głównego stadnin Rządowych, które odbywały się bez udziału koni czystej krwi, wolno było brać udział tym oficerom, którzy życzyć sobie będą wyścigać się na koniach czystej krwi, zrodzonych w Rosji, z zastrzeżeniem, że jeżeli na nagrody pomienione, konie te staną pierwsze u mety, to nie otrzymają nagród, lecz takowe mają być przyznawane stawającym po niech u mety koniom nie czystej krwi; istniejące przeto dotąd w nagrodach dla amatorów, za wyścigi bez przeszkód i z przeszkodami, wyłączenie koni czystej krwi, uchyla się wszędzie, oprócz w Chrienowem, gdzie z powodu nieznacznej nagrody, wyjątek taki pozostawia się w swej mocy.

2. Rada zarządu głównego Stadnin Rządowych, ze względu, że na nagrody dla jeźdźców-amatorów, jeżdżą w niektórych hippodromach w ubraniu ruskiem i nawet żokieje w ubraniu nie żokiejskiem, lecz cywilnem, postanowiła, na zasadzie przepisów o wyścigach, nie dozwalać na przyszłość osobom życzącym sobie ubiegać się o nagrody przeznaczone dla jeźdźców-amatorów, wyścigać się inaczej jak w ubraniu żokiejskiem, z wyjątkiem oficerów, którzy mają jeździć w przepisanych dla nich mundurach.

3. W Carskiem-Siole zniesiony został udział żokiejów w wyścigach ochotników bez przeszkód, oraz tamże na wyścigach z przeszkodami dozwolono ubiegać się liczbie nieograniczonej koni jednego właściciela.

4. W wyścigach kłusowych na nagrody w Moskwie, zniesiono na r. 1873 jazdę w amerykankach.

5. Włożono na sędziów przy wystawach i wyścigach wozowych obowiązek: a) tam gdzie nagrody udzielane są od kilku już lat, ściślejszego oceniania zalet i udzielania przeto pierwszych nagród jedynie koniom stojącym znacznie wyżej od dobrych, a to dla ułatwienia w przyznawaniu drugich i trzecich nagród innym zasługującym na to koniom, oraz źrebiętom i b) nie zezwalania na branie udziału w wyścigach z ciężarami klaczom źrebnym. (*d. c. n.*)

[1]) Patrz N. 242 *Dzien. Warsz.*

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Otwarte zostały szkoły elementarne w dyrekcjach:** *a*) łodzińskiej—ogólna we wsi Niepomucenowie, w powiecie Rawskim, z utrzymaniem po 120 rub.; *b*) kieleckiej—zatwierdzona została uchwała o otwarciu szkoły elementarnej we wsi Goszczy, w powiecie Miechowwskim, z utrzymaniem po 155 rub.; *c*) suwałkskiej—w osadzie Sapieżyszkach, w powiecie Marjampolskim, z utrzymaniem po 275 rub. rocznie.

Dozwolono—Katarzynie Kotowskiej, otworzyć i utrzymywać w m. Lublinie prywatną elementarną szkołę żeńską, z zastrzeżeniem, ażeby wykład wszystkich przedmiotów w takowej odbywał się w języku ruskim.

—

* **Ceny płodow i artykułów żywności w m. Lublinie, od 22 października (3 listopada) do 29 października (10 listopada) 1873 roku.** Za czetwiert: pszenicy 12 rs. 45 90 kop., żyta 8 rs. 80 kop., jęczmienia 6 rs. 71 kop., owsa 6 rs. 25 kop., gryki 7 rs. 78, prosa 7 rs. 78, grochu 9 rs. 41 kop., kartofli 2 rs. 86 kop., kaszy jaglanej 17 rs. 60 kop., jęczmiennej 10 rs. 7 kop., gryczanej grubej 14 rs. 35 kop., drobnej 21 rs. 29 kop., mąki pszennej 1-go gatunku 12 rs. 70 kop., 2-go gatunku 11 rs. 40 kop., mąki żytniej 1-go gatunku 9 rs. 83 kop., 2-go gatunku 8 rs. 93 kop.; za funt: chleba pytlowego $3^1/_2$ kop., razowego $2^1/_4$ kop., mięsa wołowego 8 kop., cielęciny $7^1/_2$ kop., wieprzowiny 10 kop., baraniny $7^1/_2$ kop.; za pud: siana $27^1/_2$ kop. słomy 15 kop. (*Dziennik Gub. Lubelski*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W liczbie rozmaitych naukowo-pomocniczych instytucji przy Cesarskim warszawskim uniwersytecie, znajduje się pomiędzy innemi **Gabinet numizmatów**, będący pod bliższem zawiadywaniem nadzwyczajnego profesora uniwersytetu A. J. *Pawińskiego*. W gabinecie tym obecnie jest 10,417 rozmaitych przedmiotów, wartości 4,240 rub. W roku zeszłym, jak się okazuje ze sprawozdania uniwersytetu za 1872/3 rok akademicki, w gabinecie numizmatów nie był zrobiony żaden nabytek dla powiększenia jego składu.

—

* Olbrzymie dwie kamienice, wystawione w ciągu r. b. przez p. Istomina w Alei Jerozolimskiej, pokrywają obecnie dachem łupkowym. Takiż dach otrzymuje wykończający się gmach Banku handlowego przy zbiegu ulic hr. Berga i Włodzimierskiej. Doświadczenie pokazało, że w klimacie kraju tutejszego najpraktyczniejszem pokryciem budowlanem są **dachy łupkowe**. (*Kur. Codz.*)

Z INNYCH GUBERNIJ.

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji w ostatnich pięciu latach (1868—1872 r.)

II.

GŁÓWNE JARMARKI.

(*Dalszy ciąg* [1]).

12. Jarmark na Zapusty w m. Romnach (w gubernji Połtawskiej).

(Koło zapust. Tak: w 1868 r. — na konie od 12 do 20 lutego, na towary od 20 lutego do 10 marca; w 1869 r. — na konie od 23 do 28 lutego, na towary od 14 lutego do 6 marca; w 1870 r. — na konie od 12 do 20 lutego, na towary od 16 lutego do 10 marca; w 1871 r. — na konie od 2 do 10 lutego, na towary od 10 lutego do 10 marca; w 1872 r. — na konie od 10 lutego do 26 lutego, na tawary od 10 lutego do 1 marca).

		W 1868 r.	W 1869 r.	W 1870 r.	W 1871 r.	W 1872 r.	Średnia cyfra za 5 lata.
A. Przywieziono i sprzedano towarów: WAŻNIEJSZYCH: *Ruskich:*		R	U	B	L	E.	
Bawełnianych	(przywieziono	1,252,000	140,000	640,000	715,000	725,000	694,400
	(sprzedano	500,000	90,000	450,000	410,000	410,000	376,400
Wełnianych	(przywieziono	350,000	370,000	445,000	478,000	487,000	428,000
	(sprzedano	270,000	210,000	300,000	280,000	295,000	271,000
Sukna	(przywieziono	500,000	600,000	950,000	981,000	984,000	763,000
	(sprzedano	370,000	175,000	540,000	490,000	497,500	414,[illegible]00
Lnianych i konopnych	(przywieziono	220,000	140,000	210,000	175,000	185,000	186,000
	(sprzedano	160,000	60,000	115,000	141,000	153,400	125,880
Jedwabnych i półjedwabnych	(przywieziono	650,000	650,000	790,000	625,000	631,000	669,200
	(sprzedano	300,000	350,000	445,000	415,000	452,100	392,420
Złotych i srebrnych	(przywieziono	205,000	363,000	85,000	89,000	91,000	161,920
	(sprzedano	50,000	230,000	49,000	58,000	67,600	90,920
Galanteryjnych	(przywieziono	148,000	245,000	298,000	340,000	343,000	273,280
	(sprzedano	125,000	123,000	141.000	185,000	197,000	154,200
Cukru	(przywieziono	75,000	60,000	95,000	120,000	123,000	94,600
	(sprzedano	75,000	50,000	81,000	94,000	97,600	79,520
Bakalij i farb	(przywieziono	40,000	550,000	640,000	674,000	677,500	604,300
	(sprzedano	410,000	300,000	380,000	410,100	463,100	39[illegible],620
W ogóle towarów ruskich	(przywieziono	4,680,200	4,233,800	5,271,350	5,426,650	5,522,060	5,026,802
	(sprzedano	2,771,856	1,923,950	3,095,000	3,154,710	3,412,350	2,869,542
W ogóle towarów zagranicznych	(przywieziono	217,500	193,800	270,700	247,600	255,700	237,260
	(sprzedano	139,600	104,400	156,400	145,250	156,200	140,370
W ogóle wszystkich towarów	(przywieziono	4,897,700	4,427,600	5,542,050	5,674,250	5,778,710	5,264,062
	(sprzedano	2,911,450	2,028,350	3,251,400	3,299,960	2,568,550	3,009,942
B. Otrzymano dochodu przez Radę miejską z należących do miasta placów		1,035	1,254	1,095	993	94	894

Jaki wpływ ma czasem stan pogody na rezultat handlu jarmarcznego, wskazuje jarmark na Zapusty w Romnach: w 1869 r., kiedy dostawie towarów i przyjazdowi nabywców przeszkadzał ciągle brzydki i dżdżysty czas, w skutku czego zepsuły się wszystkie drogi komunikacji, niektórych towarów (*bawełnianych*, *lnianych*) było przywiezione kilka razy mniej niż w roku poprzednim, innych (*wełnianych*, *sukna*, *bakalij* i *farb*), pomimo nieco powiększonego przywozu, z powodu nieprzybycia nabywców, rozprzedano znacznie mniej. Ponieważ jednakże taki niekorzystny wynik jarmarku w 1869 roku,—zależał od okoliczności całkiem wypadkowej—pogody, przeto rezultata tego jarmarku nie mogą stanowić miary dla określenia stopnia powodzenia jarmarku na zapusty w ogólności. Ogólny ruch handlu pojedynczemi artykułami przywozu w ciągu ostatniego pięciolecia przedstawia się w następującym kształcie. Największą stałością obrotów, z pewnym jeszcze rozwojem w ostatnich

[1]) Patrz Nr. 243 *Dzien. Warsz.*

latach, odznaczają się: wyroby *wełniane* (przywozi się za 482,000 rub., sprzedaje się za 271,000 rub.— około $^2/_3$ przywozu), *sukno* (przywozi się za 763,000 rub., sprzedaje się za 414,000 rub.—około $^6/_{11}$ przywozu), wyroby *jedwabne* i *półjedwabne* (przywozi się za 669,000 rub., sprzedaje się za 392,000 rub.— przeszło $^2/_3$ przywozu), towary *galanteryjne* (przywozi się za 273,000 rub., sprzedaje się za 154,000 rub. — około $^4/_7$ przywozu), *cukier* (przywozi się za 95,000 rub., sprzedaje się za 79,000 rub.—około $^8/_9$ przywozu), *bakalje* i *farby* (przywozi się za 604,000 rub., sprzedaje się za 393,000 rub.— około $^2/_3$ przywozu). Ważniejsze towary trzech kategorij: *bawełniane, lniane* i *konopne, złote* i *srebrne* w ostatnich latach były przywożone w znacznie zmniejszonej ilości: przywóz towarów *bawełnianych*, który dochodził jeszcze w 1868 r. do 1,252 000 rub. i spadł w 1869 r. do 140,000 rub., w następnych latach stopniowo wzniósł się tylko do 725,000 rub. — około $^7/_{12}$ przywozu w 1868 roku: za to sprzedaż ich w ostatnich czasach była pomyślniejsza niż przedtem: w 1868 r. było rozprzedano około $^5/_{12}$ przywozu, w 1870 r. około $^2/_3$, a w 1871 i 1872 r. około $^4/_7$ przywozu. Wyrobów *lnianych* i *konopnych* w ogóle przywozi się za nieznaczną sumę (186,000 rub.) i sprzedaje się około $^2/_3$ przywozu; *złotych* zaś i *srebrnych* rzeczy w ciągu ostatnich trzech lat przywożono za mniej niż 100,000 rub.; tymczasem najmniej pomyślny dla dla wielu innych towarów 1869 rok, okazał się dla tych rzeczy najbardziej zadawalniającym (przywieziono za 363,000 rub., sprzedano za 230,000 rub. — około $^2/_3$ przywozu); brzydka pogoda nie mogła przeszkodzić przywozowi tych łatwo transportujących się wyrobów. Ogólne sumy przywozu i sprzedaży towarów ruskich, które nieco zmniejszyły się w 1869 roku, od tego czasu corocznie powiększają się; w ostatnim zaś (1872) roku, przywóz przeniósł $5^1/_2$ miljonów rub., sprzedaż zaś 3,400,000 rub.—$^3/_5$ przywozu. Towarów zagranicznych dostarcza się na jarmark zaledwie za 237,600 rub.— 20 razy mniej niż ruskich towarów; sprzedaje się zaś niewiele co więcej nad połowę. Z zestawienia ogólnej sumy obrotów handlu ruskiego i zagranicznego okazuje się, że w 1868 roku przywóz doszedł do 5 miljonów rub., a sprzedaż do 3 miljonów rub.; potem, chociaż w 1869 r. przywóz zmniejszył się do $4^1/_2$ miljonów rub., a sprzedaż do 2 miljonów rub., ale w następnych latach znów było przywożone za przeszło $5^1/_2$ miljonów rub., a rozsprzedawane za $3^1/_4$ do $3^1/_2$ miljonów rub. Jeszcze bardziej uwydatnia się stopniowy rozwój jarmarku z następujących danych za poprzednie cztery lata:

	Przywieziono. Ruble.	Sprzedano. Ruble.
W 1864 roku	2,971,843	1,129,578
„ 1865 „	3,367,760	1,438,106
„ 1866 „	3,307,860	1,405,973
„ 1867 „	3,370,849	1,965,842

Zatem w ciągu czterolecia 1864 — 1867 r. przywóz nie przenosił $3^1/_2$ miljonów rub., a sprzedaż dopiero w 1867 r. doszła prawie do 2 miljonów rub.; tymczasem w 1872 r. przywóz powiększył się o 2 miljony rub., a sprzedaż o $1^1/_2$ miljona rub. Powiększenie obrotów jarmarcznych w ostatniem pięcioleciu przypisują głównie tej okoliczności, że po ukończeniu w tym czasie gościnnego dworu, umieszczenie towarów stało się bardzo dogodnem i bezpiecznem. Oprócz tego w 1867 r. do znacznego przyjazdu nabywców przyczyniły się dobre ceny zboża i innych artykułów żywności, a w 1870 — 1872 r., tak sprzyjająca pogoda i sanna, dozwalające handlującym bez trudności przyjeżdżać w celu zakupu towarów z odległych miejsc, jak i możność dostawiania towarów kolejami żelaznemi. (*Gon. Urzęd.*)

(*D. c. n.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Goniec Urzędowy* zamieścił następujący telegram: *Poznań, 14 (26) listopada.* Arcybiskup poznański, hrabia Ledóchowski, otrzymał onegdaj wezwanie piśmienne od nadprezydenta tutejszej prowincji, aby w ciągu tygodnia złożył godność arcybiskupa; w razie zaś niewykonania tego wymagania, hrabia Ledóchowski otrzyma wezwanie, aby się stawił do Berlińskiego sądu kościelnego.

* Czytamy w *Nordzie:* Pruska izba deputowanych rozpoczęła narady nad budżetem. Pan Camphausen złożył podczas posiedzenia na dniu 24 listopada kilka oświadczeń, które liberalna prasa podnosi z żywem zadowoleniem. P. Camphausen przyrzekł iż nowy minister rolnictwa będzie tak wybrany, że wejście jego do gabinetu nie zniszczy jego jedności; obietnica ta, oczewiście, spowodowaną została przez obawy jakie wynikły w stronnictwie liberalnem z powodu pogłosek o nominacji p. Blanckenburga na ministra rolnictwa. Zresztą wydział ten dotąd nie jest wakującym a trudności towarzyszące przy wyszukiwaniu następcy dla dotychczasowego ministra p. Koenigsmarck, skłonią zapewne tego ostatniego do zaniechania zamiaru usunięcia się z gabinetu. P. Camphausen wyraził się także przychylnie o zniesieniu ostemplowania dzienników; oświadczył on, iż ze stanowiska finansowego nie ma nic do nadmienienia przeciwko zaprowadzeniu takiej reformy, lecz że takowa może być rozstrzygniętą pożytecznie dopiero w chwili gdy parlament zajmie się prawem dotyczącem systemu prasy.—Komisja wyznaczona w skutek odkrycia nadużyć administracji popełnionych w rozdawaniu koncesji na budowę dróg żelaznych, ukończyła już swoje prace. Komitet odbył 56 posiedzeń a jego raport składa się blizko z dwóchset stronnic in quarto. Raport ten złożony jest z czterech części, z których dwie ostatnie poświęcone są wskazaniu środków zaradczych przeciwko nadużyciom wykrytym przez komisję.

* Czytamy w *Nordzie:* Koloman Ghyczy wydał do swoich wyborców odezwę, posiadającą istotną ważność odnośnie do zapatrywania się rozmaitych grup należących do stronnictw znajdujących się w węgierskiej izbie deputowanych. P. Ghyczy oświadczył, iż uważa za nienaruszony pakt austro-węgierski z roku 1867, który stanowi podstawę instytucij wspólnych dla obydwóch połów monarchji austro-węgierskiej. „Prawa zasadnicze z r. 1867, powiedział on, tworzą układy zobopólne, których żadna ze stron pojedynczo wzięta zerwać nie może i które nie mogą być zmieniane w niczem bez zobopólnej na to zgody stron obydwóch. Jeżeli parlament węgierski przywłaszczy sobie prawo zmieniania tych układów, to nikt wówczas nie przeszkodzi parlamentowi wiedeńskiemu pogwałcenia ich również a nawet całkowitego unicestwienia, a w takim razie Węgry spostrzegłyby niknące wszystkie rękojmie swojej autonomji. Oprócz tego, przez ustawiczne powstawanie na podstawy politycznej organizacji Austro-Węgier, uniemożebnia się korzystny rozwój instytucij publicznych". Tym sposobem p. Ghyczy doszedł do konkluzji, iż należy szanować skrupulatnie pakt z roku 1867, a zwrócić całe starania i całą działalność polityczną ku reformom wewnętrznym. Takie zalecenie, zupełnie przeciwne zasadom, któremi się kierowała aż dotąd lewica w izbie węgierskiej, sprowadzi niewątpliwie zlanie pomiędzy żywiołami najumiarkowańszemi w opozycji a najliberalniejszemi grupami większości. P. Ghyczy objąłby kierunek nad nową frakcją a prawdopodobnie nawet wezwanymby został do utworzenia nowego ministerstwa, skoro tylko gabinet Szlavy oddali się, co już niebawem nastąpi.—Najciekawszym szczegółem w dyskusji nad adresem wiedeńskiej izby deputowanych był gwałtowny napad postępowego stronnictwa niemieckiego na postawę ministerstwa w kwestjach religijnych. Grupa ta wyrzuca p. Stremayer, ministrowi wyznań, jego wahanie się w podjęciu energicznego wystąpienia przeciwko ultramontanom i domaga się, ażeby rząd austrjacki, za przykładem księcia Bismarcka, ogłosił serję praw przeznaczonych ku zapewnieniu powagi państwa nad kościołem. „Zasada kościoła wolnego w wolnem państwie, wyrzekł Józef Kopp, jeden z głównych mówców tego stronnictwa, prowadzi bo znikczemnienia umysłów. Państwo powinno mieć nie tylko prawo dozorowania osobistości należących do kościoła i zewnętrznego zarządu nad sprawami religijnemi, lecz powinno mieć władzę wypowiedzenia swego zdania, ilekroć idzie o zmodyfikowanie dogmatów. Jak wszelkie korporacje obowiązane są zasięgać rady rządu co do zmian zaprowadzić się mających w ich statutach, tak samo powinno służyć państwu prawo badania i kontrolowania innowacij wszelkich w dogmatach kościoła." Z tego się pokazuje, iż p. Kopp zachodzi dalej jeszcze niż rząd pruski, który uchyla się od wtrącania się we wszelkie sprawy czysto-dogmatyczne. Ministrowie austrjaccy nic nie odpowiedzieli na ataki wymierzone na nich przez postępowców a nawet postawa ich bierna podczas rozpraw nad adresem obudziła zdumienie.

* *Correspondance Havas* ogłasza tekst okólnika z daty 24 września, przesłanego przez rząd turecki do jego reprezentantów za granicą, głównie zaś do posłów uwierzytelnionych przy mocarstwach poręczających autonomię Rumunji. W okólniku tym Porta użala się na liczne nadużycia jakich się dopuszcza rząd rumuński przeciwko postanowieniom zwierzchniczego mocarstwa, oznaczającym granicę tej autonomji, a to przez zawieranie z państwami zagranicznemi układów i traktatów międzynarodowych. Porta protestuje przeciwko takiemu pogwałceniu praw i przywilejów przysługujących dworowi zwierzchniczemu i czyni formalne zastrzeżenia przeciwko wszelkim działaniom rządu rumuńskiego noszącym charakter międzynarodowy.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 27 listopada.* Nowe ministerstwo ukonstytuowało się już ostatecznie i *Journal officiel* ogłasza następującą listę ministrów: Książę Broglie—wice-prezes rady państwa i minister spraw wewnętrznych, książę Decazes—minister spraw zagranicznych, Fourtou—wychowania publicznego, Desseilligny—handlu, Larcy — robót publicznych, Depeyre—sprawiedliwości, Magne—finansów, du Barrail—wojny i Dompierre d'Hornoy—marynarki.

* *Wersal, 26 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego, był na porządku dziennym wybór członków komisji trzydziestu dla wstępnego rozpoznania praw konstytucyjnych. Lecz przy głosowaniu, tylko 13 członków otrzymało wymaganą większość głosów. Pomiędzy nimi znajdują się Dufaure, Laboulaye i Waddington z środka lewego. Pozostałe wybory odbyte być mają jutro.

* *Wiedeń, 26 listopada.* Sejmy przedlitawskie otwarte zostały dziś uroczyście. Wszystkie sejmy, podług otrzymanych dotychczas raportów o otwarciu, postanowiły wysłać deputacje do cesarza, celem złożenia mu powinszowań z powodu jego jubileuszu wstąpienia na tron. Czescy deputowani przybyli prawie w pełnej liczbie na sejm morawski.

* *Wiedeń, 27 listopada.* Dzisiejsza *Wien. Ztng.* ogłasza w swym dziale urzędowym nominację dotychczasowego posła w Kopenhadze, hr. Paar, na nadzwyczajnego ambasadora przy dworze papiezkim.

* *Madryt, 26 listopada.* Z Kartaginy otrzymano wiadomość o przybyciu tam eskadry niemieckiej, która pod zagrożeniem bombardowania, zażądała natychmiastowej wypłaty 25,000 pesetas, pobranych przez powstańców bezprawnie od poddanych niemieckich. Po odrzuceniu propozycji powstańców zapłacenia pomienionej sumy w monecie kantonalnej, zdecydowali się oni w końcu na spłacenie sumy tej, zgodnie z żądaniem eskadry niemieckiej, w hiszpańskiej złotej monecie. Powstańcy tak samo uczynili zadość jednoczesnemu żądaniu wynagrodzenia szkód ze strony eskadry włoskiej.

* *Madryt, 26 listopada.* Bombardowanie Kartaginy rozpoczęło się dziś o godzinie $6^1/_2$ z rana i trwało do 3-ej po południu. Statek powstańczy "Numancia" odpłynął dziś o godzinie 2-ej po południu z portu na otwarte morze.

* O ofiarowaniu **narzędzi astronomicznych i fizycznych Aleksandra Humboldta** uniwersytetowi strasburgskiemu, donosi *Voss. Ztng* jak następuje: „Wszystkie narzędzia astronomiczne i fizyczne Aleksandra Humboldta, które mu służyły do prac naukowych w czasie słynnych jego podróży, miały być w miesiącu czerwcu zeszłego roku na publicznej licytacji sprzedane i może by przeszły w ręce jakiego profana, gdyby w ostatniej chwili nie przyszło na myśl p. Löwenbergowi, cały zbiór tych narzędzi ofiarować uniwersytetowi w Strasburgu. Jego staraniom zawdzięczać należy, że takowe zdołał wycofać z sali licytacyjnej i złożyć tymczasowo w obserwatorium w Berlinie. Z jego również inicjatywy, profesorowie Förster, Virchow i von Holzendorff zajęli się zebraniem funduszów na kupno tych instrumentów. Jakoż potrzebną sumę za pomocą składek otrzymano, szacowne te narzędzia zostały nabyte i w czerwcu bieżącego roku takowe uniwersytetowi strasburgskiemu przesłane zostały.

* W letniem półroczu 1873 r. znajdowało się w dziesięciu **pruskich uniwersytetach**, oraz **w akademii w Münster i w liceum w Braunsbergu**, 134 profesorów zwyczajnych, 177 nadzwyczajnych, 216 docentów prywatnych; razem 827 wykładających, z których 79 należało do fakultetu ewangelicko-teologicznego, 29 do katolicko-teologicznego, 85 do prawnego, 229 do lekarskiego, 405 do filozoficznego (z tych 178 w Berlinie, 100 w Bonn, 98 w Wrocławiu, 95 w Getyndze, 54 w Greifswald, 82 w Halli, 68 w Królewcu, 54 w Kiel, 62 w Marburgu, 27 w Münster, 9 w Braunsbergu). Prócz tego było 14 lektorów do wykładu języków i 44 osób do nauki fechtunku i tym podobnych kunsztów. Ogólna ilość uczących się wynosiła 7,199 (6,203 prusaków, 996 z innych krajów). Z tych uczęszczało 798 na fakultet ewangelicko-teologiczny, 406 na katolicko-teologiczny, 1,722 na prawny, 1,587 na lekarski, 2,686 na filozoficzny. Dodawszy do tego 1,685 wolnych słuchaczy, ogólna ilość wyniesie 8,884 osób uczęszczających na kursa, jako to: w Berlinie 3,051 (z tych 1,590 immatrykulowanych), w Bonn 834 (776), w Wrocławiu 1,022 (976), w Getyndze 979 (978), w Greifswald 531 (495), w Halli 961 (929), w Kiel 174 (158), w Królewcu 581 (564), w Marburgu 392 (380), w Münster 339 (330), w Braunsbergu 20 (20). W zimowem półroczu 1872/3 było 7,606 immatrykulowanych studentów; z tych ubyło w letniem półroczu 2,100, przybyło zaś 1,693. Z liczby immatrykulowanych prusaków znajdowało się z prowincij: z Prus wschodnich 823, Brandenburgji 729, Pomorza 334, prowincji poznańskiej 365, Saksonii 1,015, Szlązka 630, Szlezwig-Holsztynu 151, Hanoweru 519, Westfalji 491, Hessen-Nassau 291, z prowincij nadreńskich 813, z Hohenzollern 4 (nie licząc w to 400 farmaceutów w Getyndze i Kiel). Z liczby immatrykulowanych nie będących rodem z Prus, uczęszczało 545 z innych części państwa niemieckiego, (50 z Anhalt, 8 z Badenu, 15 z Bawaryi, 74 z Brunświku, 22 z Bremy, 3 z Alzacji-Lotaryngji, 54 z Hamburga, 22 z Hessen, 4 z Lauenburga, 21 z Lippe-Detmold i Schaumburg, 19 z Lubeki, 62 z Meklemburg-Szwerynu i Strelitz, 58 z Oldenburga, 8 z Reuss, 42 z królestwa saskiego, 15 z wielkiego księstwa saskiego, 31 z księstw saskich, 17 z Schwarzburg, 10 z Waldeck i 10 z Wirtembergji); 2 z Luksemburga, 32 z krajów przedlitawskich Austrji, 292 z innych państw europejskich (z Belgji 4, Danji 5, Francji 9, Grecji 14, Wielkiej Brytanji 30, Włoch 9, Hollandji 10, Węgier 44, Portugalji 1, Rumunji 13, Rosji 100, Szwecji i Norwegji 7, Szwajcarji 32, Serbji 7, Hiszpanji 1, Turcji 6). Z krajów nie europejskich 119 (z tych z Afryki 13, Ameryki 83, Azji 83, Australji 2).

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa
dnia 17 (29) listopada.

Widowiska.

WIELKI TEATR. —*Dziś*, w sobotę, opera komiczna w 3-ch aktach, **Duch wojewody**.— Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro*, w niedzielę, balet **Meluzyna**. — *Wczoraj*, było osób 736.

WIELKI TEATR.—*Jutro*, w niedzielę, **Koncert na skrzypcach** p. Gustawa Friemann, solisty dworu J. K. W. Wielkiego Księcia Heskiego.—Program: 1. Uwertura z op. „Flet zaczarowany," Mozarta,—wykona orkiestra; 2. Koncert (D-moll), Mendelssohna-Bartholdy,—wykona p. Friemann; 3. Romans z opery „Jan z Leydy," Meyerbeera,—odśpiewa pani Juniewicz; 4. Romans (A dur), z towarzyszeniem orkiestry, Friemanna, — wykona autor; 4. a) Kwiaty po rosie, b) Marzenia wędrowca, c) Nie moja wina, z teki J. Kościelskiego,— wypowie pani Modrzejewska; 6. Berceuse z kwartetem, Friemanna,—wykona autor; 7. a) Aufenthalt, Schuberta, b) Au printemps, Gounoda,—odśpiewa pani Juniewicz; 8. Wielka fantazja z op. „Faust," Gounoda, — z towarzyszeniem orkiestry, układu Henr. Wieniawskiego,—wykona p. Friemann.—Początek o godzinie 1-ej z południa.

TEATR ROZMAITOŚCI. —*Dziś*, w sobotę, krotochwila w 1 akcie, **Zięć pułkownika**,— 1-y raz, komedja w 1 akcie, **Akrobata**,—komedja w 2 aktach, **Marionetki Justyna**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Akrobata, Księżna Jerzowa**.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro*, w niedzielę, **koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Lewandowskiego i Kuhne.—Program: Marsz z op. „Sen letniej nocy," Mendelssohna; Tysiąc nocy i jedna, walc Straussa; Fleurs Fanées meditation, Langego; „Capstrzyk," 1-y raz, Jungmanna.—II. Uwertura „Ruy Blas," Mendelssohna; „Na Anioł Pański," pieśń bez słów (1-y raz), Lewandowskiego; Jedna noc w Berlinie, potpourri Parlowa; „Moja miła," polka-mazurka," (nowa, 1-szy raz), Lewandowskiego. — III. Warszawska szlichtada, kadryl Isleiba; Warjacje z orkiestrą, wykona p. Pistor; „Flick i Flock," mazur Lewandowskiego; Galop, Fahrbacha.—Początek o godzinie 4 i pół;— cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 3-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 7-ej.—Wejście kop. 15.

BIURO INFORMACYJNE
o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej.
ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
53	Grzybowska	Broniewska Joanna.	Mąż obłąkany, dzieci drobn. dwoje.
58	Grzybowska	Piechowska Marja.	Konwulsyjna, nie włada ręką.
62	Czerniakows.	Wiśniewska Anna.	Wdowa, dzieci drobn. troje.
62	Czerniakows.	Radzikowska Marya.	Wdowa, dzieci drobn. troje.
14	Nowa Praga	Kohze Julja.	Mąż chory od roku, dzieci dr. 4-ro.
391	Praga Brukowa.	Mordka Reich.	Niewidomy, dzieci drobnych dwoje.
15	Browarna	Grodzki Wincenty.	Lat 85, astmatyczny.
34	Wolska	Podbielska Anna.	Wdowa, lat 83, bezwładna.
50	Ogrodowa	Kistrzyńska Julja.	Wdowa, ciężko chora, dzieci drobnych troje.
57	Nowolipie	Borowiecka Klara.	Chora obłożnie od lat kilku.
12	Kanonia	Pilecka Aniela.	Sparaliżowana.
11	Wolność	Kulczyńska Wanda.	Wdowa, chorowita, dzieci dr. troje.
139	Wola	Zatorska Katarzyna.	Wdowa, kaleka na ręce, dzieci drob. dwoje.
28	Freta	Cwajdzińska Florentyna.	Mąż w szpitalu, dzieci drob. czworo.
49	Gęsia	Kułakowska Józefa.	Wdowa, nieuleczenie chora.

* W dniu 16 (28) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 52, wyzdrowiało 28, umarło 8, pozostało 1767 (mężczyzn 870, kobiet 897), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 189, kobiet 181.

Ceny Targowe.
dnia 16 (28) Listopada 1873 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od Ruble sr.	od kopiejki	do Ruble sr.	do kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	—	—	—		—	—
„ „ pstra i dobra	13	20	7	50	8	25
„ „ wyborowa .	13	92	8	50	8	70
Żyto 232 „	9	60	5	70	6	—
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy . .	8	15	4	80	5	10
Owies	5	4	2	70	3	$7^1/_2$
Mąka parowa pszenna 000 pud .	—	—	2	50	2	60
„ „ 00 „ .	—	—	2	20	2	30
„ „ 0 „ .	—	—	2	—	2	15
„ „ I „ .	—	—	1	80	1	95
„ „ II „ .	—	—	1	70	1	75
„ żyt. pyt. Nr. 1 i 2 „ .	—	—	1	50	1	70
Jarzyny: Kartofle	—	—	2	—	2	25
Okrasa: Masło świeże funt .	—	—	—	—	—	40
„ „ solone pud . .	—	—	11	—	12	—
Olej rzepakowy . . . . „ .	—	—	—	—	3	95
„ lniany . . . . . „ .	—	—	—	—	4	35
Śledzie szkockie beczka . . .	—	—	—	—	—	—
„ angielskie „ . .	—	—	15	30	18	—
Siano pud	—	—	—	35	—	40
Słoma „	—	—	—	20	—	25
Olej skalny funt	—	—	—	7	—	$7^1/_2$

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 350, żyta 3000, jęczmienia —, owsa 1500 korcy.

Żyto wyborowe płacono rs. 6 kop. 15 — rs. 6 kop. 30.

Cena okowity dnia 16 (28) listopada.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	6.04,1.—6.07,2.	$1.96^1/_2$—$1.97^1/_2$
Pojedyncza szynkarska		1.99 —2.02.

Stosunek garnca do wiadra 100:$307^1/_4$. (*G. H.*)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 17 (29) Listopada 1873 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	111	$7^1/_2$	110	$77^1/_2$
„ . . . . „ „ . . .	8 d.	111	—	110	70
Gdańsk . . . . „ „ . . .	2 m.	111	—	110	70
Hamburg . . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—			—
Londyn . . . 1Ft. Szter. . .	3 m.	7	44	—	—
„	kr. ter.	7	44	—	—
Paryż . . . . 300 Frank.	10 d.	88	80	88	50
„	„	88	80	88	50
Wiedeń . . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	97	20	—	—
„ . . . . à vista		98	10	—	—
Petersburg . . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	50	98	25
„ . . . . „ „ . . .	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		143	—	142	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	98	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		94	—	93	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	84	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuke		—	—	104	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	75	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	73	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	112	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	108	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		102	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		265	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		95	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		283	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	124	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		505	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	91	50
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	111	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	51	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .		—	—	34	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .		—	—	80	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	70	94	40
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	45	93	15
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		93	5	92	70
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		—	—	—	—
„ „ „ II Serja . .		88	40	88	10
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		81	50	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	60	79	30
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	96	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		96	50	95	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	101	25
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	101	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		159	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		156	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	60	105	10
Monety.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	$7^1/_2$
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	62
Pruskie bilety kasowe		1	$11^1/_4$	—	—
Bilety bankowe austrjackie		—	$65^3/_4$	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $74^4/_9$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. $18^1/_1$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. $80^5/_9$.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs.— k. $40^5/_{18}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $97^7/_9$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6916.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodu za m. Październik 1873 r.

1. Za przewóz 27,642 osób	Rs. 37,069 k. 61
2. Za przewóz 1,296,867 pud. towarów	100,361 k. 38
3. Dochody różne	715 92
Razem Rs.	138,146 k. 91
W miesiącu Październiku 1872 r. dochód wynosił . . .	89,977 k. 07
Zatem w Październiku 1873 r. dochód zwiększył się o	Rs. 48,169 k. 84
czyli o 53 1/4 %	
Od 1 Stycznia do 31 Października 1873 dochód wynosi	Rs. 1.228 077 k. 92
W tymże czasie 1872 r.	885 699 k. 39½
Zatem w r. 1873 więcej czyli 38½ %.	Rs. 342,378 k. 52½

N. D. 6986. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa Kredytowego obciąża niepodzielnie:

Dobra Wola Żółkiewska, w powiecie Krasnostawskim, w sumie rs. 38,450.

Ma na przyszłość obiążać niżej wymienione realności w wysokości w sumie poniżej wyszczególnionej:

Dobra Wola Żółkiewska w powiecie Krasnostawskim w sumie rs. 23,500.

Dobra Makowiska w powiecie Krasnostawskim, wsumie rs. 12,350.

Dobra Rudka vel Ruda w powiecie Krasnostawskim w sumie rs. 2,600.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 2 (14) Listopada 1873 r.

Prezes, Bieliński.

w zast. Pisarza Kostecki.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6992. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Nucie czyli Natanie Majersdorf wierzycielu sum rs. 488 kop. 32 na nieruchomości Nr. 2492 lit. B. rs. 200 na nieruchomości Nr. 1551 lit. A. rs. 100 i rs. 75 z procentem i kosztami sposobem ostrzeżenia na nieruchomości Nr. 2395 w Warszawie położonych oraz rs. 500 na osadzie Targówek Nr. 33 w okręgu Warszawskim leżącej, ubezpieczonych wyznacza się termin w dniu 19 (31) Maja 1874 r. w kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 6991. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: a) Rozalji z Dolewczyńskich 1° voto Wiśniewskiej 2° Szczepańskiej, współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 1915 oraz: b) Sury z Zakulników Orfinger 1° współwłaścicielki prawa dzierżawy nieruchomości warszawskiej Nr. 975a., 2° wierzycielki sumy rs. 600 w Dziale IV pod Nr. 13 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 929, 3° współwierzycielki sumy rs. 750 w Dziale IV pod Nr. 10 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1551a; 4° współwierzycielki sumy rs. 3,000 w Dziale IV pod Nr. 17 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2460 i 5° współwierzycielki sumy rs. 1,500 w Dz. IV pod Nr. 10 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1420 ubezpieczonych, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których oznacza się termin na dzień 1 (13) Czerwca 1874 r. w Kancelarji Ziemiańskiej podpisanego Rejenta.

Józef Majewski.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. *6951. Sąd Pokoju w Chmielniku. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki ogrodu w M. Chmielniku, przy drodze stodolnej, między gruntami, od wschodu Romualda Sliwińskiego, a od zachodu Jana Ostrowskiego położonego, na którym obecnie jest pobudowany, dom murowany parterowy, z stajnią, wozownią i innemi zabudowaniami drewnianemi, w posiadaniu Wincentego Góreckiego będący. Zawiadamia strony interesowane, iż pomieniona regulacja nastąpi w Sądzie Pokoju posiedzenia swe w M. Chmielniku odbywającym w d. 23 Listop. (5 Grudnia) 1873 r.

Wzywa przeto interesantów, aby w terminie powyższym bądź osobiście, lub przez pełnomocników, szczególnie i urzędownie umówionych zgłosiły się, żądania swe, oraz wnioski do protokółu regulacyjnego podali, tudzież w dokumenta ich prawa udowadniające zaopatrzyli się. W razie niestawiennictwa ulegną prekluzji art. 159 i 160 prawa hyp: z r. 1818 zastrzeżonej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w d. 27 Listop. (9 Grudnia) 1873 r. i od tej daty odwołanie się do apelacji upływać zacznie.

Chmielnik d. 18 (30) Sierpnia 1873 r.

Podsędek, T. Sosnowski.

Pisarz Sądu, S. Majewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6985. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu licytacja *in* plus przez opieczętowane deklaracje, na trzech letnie to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1874 do tegoż dnia i miesiąca 1877 r. wydzierżawienie posesji Nr. 212/3 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położonej na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 40, wyraźnie rubli srebrem czterdzieści rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypisze postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się zadzierżawić posesję Nr. 212/3 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położoną na lat trzy to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1874 r. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r. ofiarując za takową dzierżawę rs. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 12, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia miesiąca i roku (podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1873 r.

N. D. 6727. Magistrat Miasta Warszawy.

W dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jedno roczne od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 r. do tegoż dnia i miesiąca 1874/5 wydzierżawienie posesji Nr. 1091*a*. przy ulicy Twardej w Warszawie położonej od sumy dzierżawnej na rs. 500 wyraźnie rubli srebrem pięćset rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje napisane na stęplu ceny kop. 75 podług wzoru niżej zamieszczonego; a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmias zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której, podejmuję się zadzierżawić posessję Nr. 1091a. przy ulicy Twardej w Warszawie położoną, na rok jeden od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1873/4 do tegoż dnia i miesiąca 1874/5 roku ofiarując za takową dzierżawę Rs NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, vadium w ilości rs. 50 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia . . . miesiąca roku N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1873 r.

N. *D. 6665. Sekwestrator Pawiatu Nowo-Aleksandryjskiego.*

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w dniu 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 11 rano, w folwarku Kołczyn, gminie Rybitwy, będzie się odbywać głośna licytacja, na sprzedaż oranżerji składającej się z cytrynowych i pomarańczowych drzew, a oprócz tego zagranicznych kwiatów drzew i roślin, ocenionej rs. 500, zajęiej właścicielowi majątku Józefów nad Wisłą, na pokrycie zaległości skarbowych.

Przy tem nadmienia się, że wyżej wyszczególnione kwiaty drzewa i rośliny, mogą być sprzedawane na sztuki, a oprócz tego i to, że oranżerja znajdując się nad samym brzegiem rzeki Wisły, przedstawia wygodę dla konkurencji z okolic Nadwiślańskich taniego odtransportowania po tejże rzece na statkach do miejsca przeznaczenia.

Podaje się jeszcze, że każdemu z kupujących zapewnia się prawo jeśli tego będą sobie życzyć zakupioną całą lub też część oranżerji, pozostawić na miejscu do przyszłej wiosny nad którą nadzór obowiązywać będzie kupującego i za mogące wyniknąć w niej szkody, skarb nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności.

Osada Nowo-Aleksandrja d. 27 Października (8 Listopada) 1873 r.

Sekwestrator Fowiatu, Włodarski.

N. D. 6994. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

W myśl art. 682 kodexu postępowania sądowego wiadomo czyni, iż na żądanie Krossy z Pregerów po Gerszonie Dreher pozostałej wdowy, w imieniu własnem oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich swych dzieci Hersza, Zercha, Józefa, Aleksandra, Haima, Surela z tymże Gerszonie Dreher spłodzonych do windykacji i podnoszenia kapitałów hipotecznych przez uchwałę rady familijnej w Sądzie Pokoju okręgu Kaliskiego pod dniem 2 (14) Czerwca 1858 r. nastąpioną upoważnionej, tudzież Jakóba Preger i Małki z Perkalów żony tegoż Jakóba Preger w asystencji i za upoważnieniem jego czyniącej, czyli obojga małż. Preger wszystkich z własnych funduszów utrzymujących się w mieście gubernialnem Kaliszu zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Teodora Rościszewskiego Obrońcy przy Radzie Stanu urzędującego w Kaliszu obrane mających, od których tenże Obrońca staje i sprzedaż obecną popiera w poszukiwaniu sum rs. 525 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1863 r. rs. 975 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1860 r., rs. 300 z procentem od dnia 1 Marca 1863 r. rs. 750 z procentem od 1 Października 1864 r. i kosztów egzekucyjnych protokółem Komornika sądowego Romualda Pinowskiego w dniu 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r. spisanym zajęte zostały na przymuszone w drodze sądowej wywłaszczenie,

DOBRA ZIEMSKIE

Gorzew lit. A. C. D. a mianowicie: dobra Gorzew lit. A. z folwarku pod nazwiskiem Gorzew należące do spadkobierców Feliksa Niemiry i w ich posiadaniu zostające, mają ogólnej rozległości włók 2 mórg 4, graniczą od wschodu z gruntami Gorzewa lit. E, i drogą do wsi Pęgowa wiodącą, na południe z gruntami wsi Ładawy, na zachód z wsią Ładawami, Wieleninem i Gąsiorami, a na północ z gruntami wsi Gorzewa lit. E. i Gąsiorami. Budynki dworskie zwyczajne.

Dobra Gorzew lit. C. D. z folwarków: 1. Gorzew i drugiego również Gorzew czyli Korzeniewszczyzna zwanych należą do SS-ów Felixa i Juljanny małżonków Niemirów i są w ich posiadaniu oprócz Gorzewa lit. C. wydzierżawionego Mikołajowi Boruckiemu kontraktem urzędowym z dnia 16 (28) Stycznia 1860 roku na czas 9 letni to jest od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r., do tegoż dnia 1869 r., za czynsz roczny po rs. 450.

Obie te części to jest C. D. graniczą na wschód słońca z wsią Grabiszewem, na południe z wsią Ładawy, na zachód z gruntami dóbr Gorzewa lit. E., a na północ z wsią Gąsiory i Stemplew, obejmują rozległości około włók 6 morgę 1 prętów kw. 240 z której włościanie posiadają z mocy Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. na własność łącznie grunt i łąk mórg 8 prętów 240, zatem gruntu folwarcznego jest około włók 5 mórg 28 miary nowopolskiej.

Zabudowania dworskie zwyczajne.

Zabudowania na folwarku Korzeniewszczyzna są: dwór a raczej chałupa z bali w węgieł i stodoła wprost powyższego domu o jednem klepisku stojąca.

Szczegółowy opis stanu tych dóbr z wykazem wysiewów, opłacanych podatków oraz ciężarów gruntowych, budowli dworskich znajdujących się obejmuje wspomniony tu protokół zajęcia dóbr daty 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 roku który doręczony został w dniu 2 (14) Lutego 1867 r. Wojtowi gminy Zelgoszcz Franciszkowi Suchorzewskiemu a w dniu 3 (15) Lutego 1867 r. Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Wartskiego na ręce Edwarda Szatkowskiego.

Wpisanie protokułu zajęcia do księgi hipotecznej nastąpiło dnia 16 (28) Lutego 1867 r. do księgi zaś zaregestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Kaliskiego w dniu 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Licytacja dóbr tych odbędzie się w dwóch oddziałach a mianowicie:

Oddział I dobra Gorzew lit. A.

Oddział II dobra Gorzew lit. C. D.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 5 (17) Kwietnia r. b. o godzinie 10 z rana na audjdncji Trybunału Cywilnego Kaliskiego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Józefiny w pałacu Sądowym.

Kalisz d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Po odbyciu trzech publikacji warunków i terminu temczasowego przysądzenia w dniu 7 (19) Czerwca 1867 r. w którym dobra te a mianowicie oddział I Gorzew A. za rs. 2000, a oddział II C. D. za rs. 4000, Patronowi Rościszewskiemu temczasowie zasądzono gdy dalsze popieranie subhastacji zaniechanem zostało przeto Franciszka z Frolchenbergów Amowicz po Szymonie Amowicz pozostała wdowa, z własnych funduszów się utrzymująca w Kaliszu, i Przemysław Milewski właściciel dóbr Woli Stryjowskiej tamże w okręgu Szadkowskim, zamieszkali, a zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mający, działając za pośrednictwem tegoż Patrona, który od nich stawa i subhastacją tych dóbr popiera uzyskali w dniach 3 (15) Maja i 19 Czerwca (1 Lipca) 1873 r. wyroki, do dalszego popierania subhastacji onych upoważniające, a następnie Trybunał wyrokiem Illacyjnym w dniu 6 (18) Listopada t. r. wydanym, termin do stanowczego przysądzenia dóbr Gorzewa A. i Gorzewa C. D. na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1873/4 r. godzinę 10 z rana oznaczył.

Skoczyński.

N. D. 6981. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Teodora Rościszewskiego Obrońcy b. Rady Stanu Adwokata w Warszawie pod № 608 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2930 kop. 10, z procentem od 12 (24) Czerwca 1870 r. aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Radomiu Leona Kucharskiego z d. 18 (30) Lipca 1872 r. zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia.

DOBRA ZIEMSKIE

Podzamcze Piękoszewskie,

z przyległością Dobromyśl, położone w gminie i parafji Piękoszów, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Szydłowcu Powiecie i Gubernji Kieleckiej, graniczą z dobrami Szczukowice, Micigózd, Piękoszów i Brynicą, odległe są od Kielc mil 2, od Radomia mil 12, od Końska mil 6, od Osady Suchedniów mil 5, należą prawem własności do Józefa Sosnowskiego, który w nich zamieszkuje.

Rozległość przybliżona dóbr Podzamcza Piękoszewskiego wynosi około mórg 690, a mianowicie:

Na folwarku Podzamcze Piękoszewskie, ogrodów mórg 5, gruntów ornych około mórg 200, łąk morg 45, nieużytków mórg 10, drogi, granice, rzeki oraz place pod budowlami i dziedzińcami zajmują około mórg 40.

Na folwarku Dobromyśl v. Nałęczów zwanym, gruntu ornego, około mórg 120, łąk mórg 30, nieużytków i zarośli leśnych mórg 230, drogi, granice, place i dziedzińce zajmują około mórg 10.

Zasiewy żadne niepraktykują się, gdyż grunta zapuszczone są ugorami.

Z gruntów folwarku Podzamcze Piękoszewskiego, Sosnowski miał sprzedać za umowami prywatnemi: kawałek gruntu ornego około morgów 5, prętów 150, Józefowi Paździerz za rs. 84, kawałek gruntu należący dawniej do karczmy około morgę 1, Błażejowi Piontek i Franciszkowi Pakule za rs. 45, kawałek gruntu rozległy w przybliżeniu morg 2, w niwie dworskiej, Franciszkowi Pakule za rs. 40.

Z gruntów na folwarku Dobromyśl, Sosnowski miał wydzierżawić wieczyście: Józefowi Śmiech 13 morgów gruntu i 1½ morgi łąki za czynsz roczny rs. 13 kop. 50. Wawrzeńcowi i Antoninie małżonkom Nowackim gruntu morg 4. Wolańskiemu mórg 15. Felixowi Czerwiak mórg 4, za czynsz rs. 2 kop. 25, nadto Śmiech, Nowacey i Czerwiak, mieli kupić z tego folwarku czworak w którym zamieszkują; dzierżawy powyższe nastąpiły podobno za aktami urzędowemi.

Osadę młynarską to jest 30 mórg gruntu i budynek na miejscu młyna stojący zdezelowany posiada prawem wieczystej dzierżawy od lat 12, Krystyna z Mücków Frej pod warunkami kontraktu urzędowego z d. 14 (26) Maja 1860 r., za czynsz rs. 9 rocznie.

Całe dobra Podzamcze Piękoszewskie wraz z folwarkiem Dobromyśl v. Nałęczów zostają w posiadaniu dzierżawnem Stanisława Sztejner na zasadzie jak utrzymuje aktu urzędowego w procencie od sumy rs. 6000, jaką właścicielowi wypożyczył, dzierżawę tę wykonywa Sztejner już przez lat 10, a ma ona trwać podług niego dopóki suma wypożyczoną zwróconą mu niebędzie.

Wszystkie powyższe odprzedaże i dzierżawy o ile one istnieją prawem wierzyciela Rościszewskiego szkodzić nie mogą i gdyby osoby interesowane pragnęły je utrzymać zastrzega się na te wszystkie powyższe umowy skarga.

Przez łąki dworskie płynie rzeka, Osady wsi Podzamcza Piękoszewskiego nie mają żadnych służebności. Osady zaś na Dobromyślu pod № 1 i 2, mają prawo paść po 5 sztuk bydła rogatego na pastwiskach dworskich folwarku Dobromysl, zaś osada № 3, może paść 15 sztuk bydła, a nadto służy jej prawo polowania w lasach.

Podatki z dóbr Podzamcza Piękoszewskiego opłaca się do kasy Gubernialnej Kieleckiej, a wynosić one maj rocznie, a mianowicie w r. 1872 podług świadectwa Kasy Kieleckiej rs. 364 kop. 82½.

Podług świadectwa tejże kassy z dnia 30 Maja 1872 r. zaległe podatki i opłaty po te datę wynosi rs 862, kop. 53.

Zabudowania oworskje na folwarku Podzamcze Piękoszewskie są takiz:

Dwór pałac murowany piętrowy z czterema pawiljonami, trzema bramawi zdezelowany stajnia częścią drewniana, częścią murowana pod gontem o czterech drzwiach, stodoła murowana, wozownia, stodoła baz dachu, szczątki muru z kieratu, czworak drewniany pod gontem, karczma murowana pod gontem, owczarnio murowana pod gontem, studnia drewniana cembrowana.

Na folwarku Dobromyśl v. Nałęczów:

Czworak drewniany pod gontem w którym zmieszkują bezpłatnie komornicy, wozownia, stajnia i obora drewniane pod jednym dachem słomianym, stodoła drewniana i spichrz murowany pod jednym dachem, czworak drewniany gontem kryty, który zajmują bezpłatnie komornicy

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Szydłowcu Mieczysławowi Zembrzuskiemu na ręce Podpisarza Henryka Pilawskiego i Wójtowi gminy Piękoszów Janowi Korba dnia 8 (20) Września 1872 r.

Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Podzamcza Piękoszewskiego dnia 5 (17) Października 1872 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w biurze Pizarza Trybunału w Radomiu dnia 12 (24) Października 1872 r.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 2 (14) Stycznia 1873 r. b. godzinie 10 rano.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu i u popierającego przedaż obrońcy Władysława Kinickiego Patrona.

Radom d. 13 (25) Października 1872 r.

Szczuka.

Wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 14 (26) Października 1872 r.

Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji w terminach prawem przepisanych termin do czwa tej publikacji i przygotowawczego przysądzenia dóbr Podzamcza Piękoszewskiego oznaczany został przez Trybunał na dzień 16 (28) Marca 1873 r. godzinę 10 rano na audjencji Trzbunału Cywilnego w Radomiu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6750 e w razie nieofiarowania jej przez nikogo od ⅔ części to jest od rs. 4500 które popierający przedaż Rościszewski za dobra Podzamcze Piękoszewskie ofiaruje.

Radom d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1873 r.

Szczuka.

W terminie powyższym odbyła się przygotowawcza sprzedaż dóbr Podzamcza Piękoszewskiego przysądzono je przygotowawczo za sumę rs. 4500 Władysławowi Kinickiemu Patronowi imieniem Teodora Rościszewskiego działającemu i wyznaczono termin do stanowczej przedaży na dzień 2 (14) Maja 1873 r.

W dniu tym jednak stanowcza przedaż nie odbyła się z powodu odwołania się Sosnowskiego do Sądu Apelacyjnego obecnie po oddaleniu apelacji Sosnowskiego przez wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 6 (18) Października 1873 r. wyrokiem Trybunału Radomszkiego z dnia 6 (18) Listopada 1873 r. oznaczono nowy termin do stanowczej przedaży dóbr Podzamcze Piękoszewskie, która odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 28 Grudniu 1873 r. (9 Stycznia) 1874 r. o godzinie 10 rano z wywołaniem licytacji od sumy rs. 6750 a w razie nieofiarowania jej przez nikogo od ⅔ części to jest rs. 4500, które popierający sprzedaż Rościszewski za Podzamcze Piękoszewskie ofiaruje.

Radom d. 6 (18) Listopada 1873 r.

Szczuka.

N. D. 6995. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Stanisława Wolk Łaniewskiego, obywatela w dobrach Bronice, gubernji Lubelskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w mieście Siedlcach zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,519 kop. 19 z procentem 5% od dnia 20 Grudnia 1866 r. (1 Stycznia 1868 r.) i kosztów od Józefa Łoskiego właściciela dóbr Kostomłoty w tychże dobrach w jurisdikcji Sądu Pokoju w Biały guberji Siedleckiej zamieszkałego, protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w dniu 6 (18) Września 1869 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Kostomłoty z folwarkiem Bór obecnie Łoś zwanym, w powiecie Bielskim, gubernji Siedleckiej pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Biały, gminie Kostomłoty położone, będące własnością egzekwowanego Józefa Łoskiego, a w posiadaniu zastawnem Apolonji z Ratyńskich Łoskiej wdowy zostające, mające ogólnej przestrzeni około morgów nowopolskich 1530, czyli dziesiatyn 765, a to z wyłączeniem przestrzeni włościańskiej uwłaszczonej. Przestrzeń ta rozdziela się i obejmuje: dziedziniec i ogrody angielski i owocowy oraz inspekta około morgów 12¾, ogrody warzywne klasy II około morgów 18, place pod zabudowaniami i pasieką około morgów 3¼, pole orne w ¼ części klasy I żytniej w ½ klasy II żytniej i w ¼ klasy III żytniej około morgów 780, łąki żyzne w ¾ częściach gróndowe, w ¼ części błotne około morgów 346; las dobrze zakonserwowany mocno zwarty, młody, jesionowy, dębowy, olszowy, grabowy, z znaczną ilością dębów towarowych około morgów 190, zarośla około morgów 22, pastewniki około morgów 38, granice, drogi, połowa rzeki Bugu, zatoki i nieużytki około morgów 120.

Na gruncie dóbr tych są zabudowania dworskie.

a) w Folwarku Kostomłoty.

1. Dwór dobry w ⅓ części z cegły palonej masiv murowany, w ⅔ częściach drewniany gontami kryty. 2. Oranżerja i łączny z nią Trephauz masiv murowane gontami kryte. 3. Lodownia murowana. 4. Gołębnik drewniany na słupie. 5. Dom zwany folwark drewniany stary gontami kryty. 6. Piwnica murowana. 7. Chlew i szopa dla inspektu drewniane pod jednym dachem gontami krytym. 8. Pompa drewniana. 9. Piwnica obok dworu murowana. 10. Tranzet drewniany. 11. Wozownia drewniana słomą kryta. 12. Spichrz drewniany słomą poszyty. 13. Stajnia drewniana słomą poszyta. 14. Stodoła drewniana słomą poszyta a przy niej szopa maneżowa. 15. Szopa drewniana słomą poszyta. 16. Dom pachciarski drewniany słomą kryty. 17. Piwnica w ziemi słomą poszyta. 18. Chlew z drzewa pod słomą. 19. Sernik z drzewa słomą kryty. 20. Szopa do suszenia cegły słomą kryta. 21. Piec do wypalania cegły. 22. Studnia z drzewa z żurawiem. 23. Wołownia murowana słomą kryta. 24. Gorzelnia stara drewniana słomą kryta. 25. Studnia stara. 26. Suszarnia drewniana słomą poszyta. 27. Altana w ogrodzie z drzewa gontami pobita. 28. Studnia w ogrodzie. 29. Kuźnia z drzewa gontami pobita. 30. Czworaka połowa z drzewa pod słomą. 31. Karczma z drzewa słomą kryta. 32. Chlewek z drzewa pod słomą; propinator Ludwik Klimkiewicz za prawo propinowania płaci rocznie rs. 420 czynszu. 33. Ogrodzenia przy zabudowaniach i ogrodzie z łat, sztachet i płotów. 34. Ulów drewnianych z pszczołami 23.

b) w Folwarku Bór v. Łoś.

35. Dom drewniany w węgły słomą kryty. 36. Owczarnia na podmurowaniu z cegły z gliny budowana trzciną kryta. 37. Obora z drzewa pod słomą. 38. Karczma w części murowana gontami pobita. 39. Młyn wietrzny kozlak z drzewa z którego dzierżawca Abram Cukierman płaci rocznie czynszu rs. 100.

Z dobrami zajęte zostały inwentarze żywe i martwe oraz młocarnia i młynek w zajęciu wyszczególnione i opisane.

Obszerniejszy opis zajętych dóbr znajduje się w protokule zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcach zamieszkałego i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało.

1. Denisowi Potapczuk Wójtowi gminy Kostomłoty.

2. Ludwikowi Buszkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Biały.

3. Teodorowi Dewel Naczelnikowi powiatu Bielskiego; wszystkim w dniu 22 Września (4 Pażaziernika) 1869 r. przez Woźnego Trybunału Eljasza Harasimowicza.

Zajęcie na subhastację dóbr Kostomłoty wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr tych dnia 30 Września (12 Października) 1869 r., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej w d. 8 (20) Października 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrogować będzie Łukasz Zbroziński Patron przy Trybunale Cywilnym w m. Siedlcach z urzędowania zamieszkały.

Siedlce d. 8 (20) Paźdz. 1869 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlce d. 8 (20) Paźdz. 1869 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Kostomłoty z przyległościami w powiecie Bielskim położonych, Trybunał wyrokiem w d. 23 Grudnia (4 Stycznia 1869/70 zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 20,000.

Siedlce d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1869/70 r.

Stanisław Krzeczkowski.

W d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. Trybunał Dobra Ziemskie Kostomłoty z przyległościami w powiecie Bielskim położone, przygotowawczo Patronowi Łukaszowi Zbrozińskiemu sprzedaż popierającemu za sumę rs. 20,000 przysądził i wyrokiem w dniu tymże wydanym termin do stanowczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 10 (22) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja dóbr rozpoczynać się będzie od sumy rs 20,000.

Siedlce d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Termin powyższy z powodu zaszłych sporów odbytym być niemógł, przeto po usunięciu sporów wyrokami Sądu Apel. Król. Pol. z d. 24 Wrzesn. (6 Paźdz.) 1870 r. i Rządzącego Senatu z d. 16 (28) Stycznia 1871 r. Trybunał wyrokiem illacyjnym w d. 27 Lutego (11 Marca) 1871 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 13 (25) Kwietnia 1871 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,000

Siedlce d. 27 Lutego (11 Marca) 1871 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Termin ten z powodu dozwolenia Józefowi Łoskiemu wyrokiem Trybunału Cywilnego w Siedlcach z d. 6 (18) Marca 1871 r. przez Wyrok Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1871 r sporządzenia taksy spełzł bezskutecznie. Po sporządzeniu taksy Trybunał wyrokiem illacyjnym w d. 11 (23 Listopada 1871 r. zapadłym, nowy termin do stanowczego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 4 (16) Stycznia 1872 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45,900 jako ⅔ taksy.

Siedlce d. 11 (23) Listop. 1871 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Termin ten z powodu braku konkurentów spełzł bezskutecznie, Sąd Apelacyjny Król. Pol. wyrokiem z d. 9 (21) Marca 1872 r. przez wyrok z d. 13 (25) Kwietnia t. r. potwierdzonym, taksę dóbr Kostomłoty o ¼ część obniżył, a Trybunał wyrokiem illacyjnym w d. 10 (22) Paźdz. 1872 r. wydanym, nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1872 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od ⅔ zniżonego szacunku, to jest od sumy rs. 34,425.

Siedlce d. 10 (22) Paźdz. 1872 r.

Stanisław Krzeczkowski

I ten termin z powodu braku konkurentów do licytacji spełzł bezskutecznie, Trybunał wyrokiem jednocześnie w d. 22 Listop. (4 Grudnia) 1872 roku wydanym nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 4 (16) Stycznia 1873 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs 34,425

Siedlce d. 22 Listop. (4 Grudnia) 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Ponieważ i ten termin z powodu braku konkurentów spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokiem w d. 18 (30) Stycznia 1873 r. wydanym szacunek dóbr Kostomłoty powtórnie obniżył o ¼ część i nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr tych na d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1873 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs 25,818, kop. 75 to jest do ⅔ części obniżonego powtórnie szacunku.

Siedlce d. 18 (30) Stycznia 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski

Termin ten z powodu założonej przez dłużnika appellacji od wyroku zniżającego taksę spełzł. Po oddaleniu appellacji wyrokami Sądu Apel. Król. Pol. z d. 1 (13) Marca, 17 (29) Maja 1873 r. Trybunał wyrokiem z illacji w d. 29 Maja (10 Czerwca) r. b. wydanym, termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 12 (24) Lipca 1873 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył.

W terminie tym licatacja rozpocznie się od sumy rs. 25.818, kop. 75.

Siedlce d. 29 Maja (10 Czerwca) 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski

I ten termin z powodu założonej przez dłużnika na wyroki Sądu Appel. skargi do Senatu spełzł bezskutecznie. Senat Rządzący wyrokiem w d. 12 (24) Września 1873 r. skargę Łoskiego jako bezzasadną oddalił, a Trybunał wyrokiem z illacji w d. 10 (22) Listopada 1873 r. wydanym, nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr Kostomłoty na d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 1873/4 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,818 kop. 75

Siedlce d. 10 (22) Listop. 1873 r.

Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 7064. Prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji sądowej w d. 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie 10 rano, na Muranowie, meble machoniowe i jesionowe, lustro, lichtarze srebrne, rądle miedziane, futro, i t. p. d. 23 Listopada (5 Grudnia) t. r. o godzinie 8 rano, na Starem mieście, meble jesionowe, obraz, i t. p. o godzinie 10 rano, meble machoniowe i jesionowe, lustra, dywany, garderoba męzka, i t. p. o godzinie 12, w południe, za Żelazną Bramą meble machoniowe, i t. p. d. 27 Listopada (9 Grudnia) r. b. o godzinie 10 rano, na placu targowym przy trzech krzyżach, maszyna do szycia, meble jesionowe, lustro, dywan, zegar, i t. p. d. 28 Listopada (10 Grudnia) t. r. o godzinie 10 rano, na Muranowie, rądle miedziane, garderoba męzka, samowar, i t. p. o godzinie 12 w południe, fortepian machoniowy nowy, i d. 4 (16) Grudnia r. b. o godzinie 12, w południe, na targu w mieście Warce, powiecie Górno-Kalwaryjskim, gubernji Warszawskiej, meble machoniowe, i jesionowe, lustro, garderoba męzka i damska, rądle miedziane, konie cugowe, powóz, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

S Krasuski, Komornik.

ulica Długa № 586*b* (Eldorado)

N. D. 7063, W d. 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. o godzinie 10 z rana w Warszawie na targu Stare miasto zwanym garderoba i bielizna męzka futro, lustro, zegarek, zegar, meble, lejce, dywany i t. p. w d. 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godz. 10 z rana za Żelazną bramą, adamaszki i rypsy meblowe, oraz materje jedwabne na suknie w znacznej ilości, w tymże dniu i na tymże targu o godzinie 11 z rana rozmaite meble, kostiumy maskaradowe, buty, ptaki wypchane, lustra, zegary, lampy, i t. p. przemioty, jako prawnie zajęte w drodze exekucyi sądowej przez publiczną licytację, sprzedane będą.

N. Mierkowski, Komornik,

(*Długa N. 21 nowy.*)

N. D. 7062. W dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. o godzinie 10 z rana na targu zwanym Muranów zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości jako to: meble, rądle, garderoba i t. p. i tegoż dnia o godzinie 12 z południa na targu Grzybów ruchomości jako to: bufet, meble i inne tym podobne sprzęta, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 6996. Zajęte w exekucji sądowej ruchomości jako to: algierka „elki Amerykańskie" i palto, „lisy Australskie" w d. 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. o godz. 10 za Żelazną bramą, rodał, świece parafinowe, świecznik, brosza, o godz. 10 na Nowem Mieście w d. 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. futro niedźwiedzie, lorneta, żakiet, w d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. o godz. 10 z rana za Żelazną bramą w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą. *A. Gawryłow* Komornik.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.